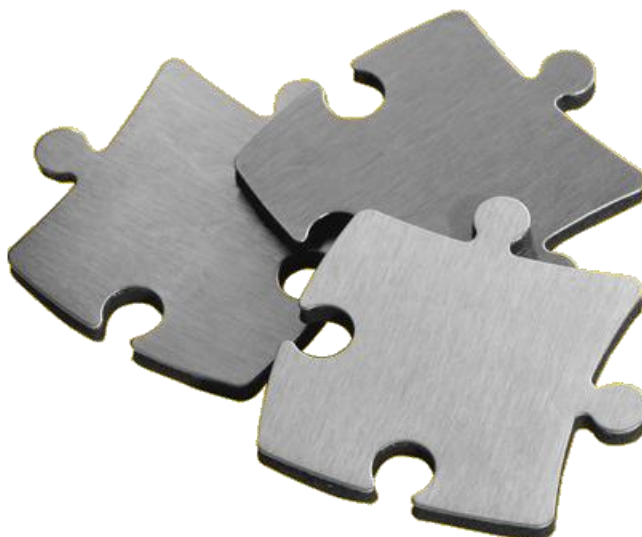

GÖTEBORGS UNIVERSITET
HÖGSKOLAN FÖR SCEN OCH MUSIK

PUSSLET

**Ett undersökande av kompositionsprocessen
när jag skriver för andra än mig själv inom musikal.**

Thomas Wesley Brasel

Examensarbete inom konstnärligt kandidatprogram i musikal

Vårterminen 2019

Examensarbete inom konstnärligt kandidatprogram i musikal

15 högskolepoäng

Högskolan för scen och musik, Göteborgs universitet

Vårterminen 2019

Författare: *Thomas Wesley Brasel*

Arbetets titel: *Pusslet. Ett undersökande av kompositionsprocessen när jag skriver för andra än mig själv inom musikal.*

Handledare: *Tina Glenvik*

Examinator: *Anne Södergren*

Nyckelord:

Sånger, skapa, skriva, komponera, kompositör, kompositionsprocess, skillnad

ABSTRACT

For as long as I can remember I have been writing music. I've been writing pop-songs, folk rock-songs and a bunch of singer-songwriter-songs. But they have all been written for myself. I want to examine the differences that may occur when one changes perspectives. I want to write music with other people in mind and for those people to sing it. I want to see if the differences are that big and if the different perspective has a lot of impact on my composition process. I will write a number of songs and try to understand why it may be a different process.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

1. Inledning	5
1.1 Bakgrund	5
1.2 Syfte	5
1.3 Frågeställning	5
1.4 Inspiration	6
Stephen Sondheim	6
Jason Robert Brown	7
Min metod	9
2. Kompositionsprocessen	11
2.1 Hur har jag arbetat?	11
2.2 Klasskamrat nr. 1 – Therese Erch	12
2.2.1 Info och metod	12
2.2.2 Process – arbete och reflektion	12
2.3 Klasskamrat nr. 2 – Oskar Roslund	17
2.3.1 Info och metod	17
2.3.2 Process – arbete och reflektion	18
2.4 Klasskamrat nr. 3 – Johanna Kalliokulju	22
2.4.1 Info och metod	22
2.4.2 Process – arbete och reflektion	22
2.5 Klasskamrat nr. 4 – Josefin Silen	27
2.5.1 Info och metod	27
2.5.2 Process – arbete och reflektion	27
2.6 Klasskamrat nr. 5 – Elsa Fryklund	32
2.6.1 Info och metod	32
2.6.2 Process – arbete och reflektion	32
2.7 Klasskamrat nr. 6 – Nils Reinholtz	36
2.7.1 Info och metod	36
2.7.2 Process – arbete och reflektion	36
2.8 Klasskamrat nr. 7 – Frida Hansen	39
2.8.1 Info och metod	39
2.8.2 Process – arbete och reflektion	39
3. Avslutning	43
3.1 Vad kom jag fram till?	43
3.2 Fortsatt forskning/framtida perspektiv	44
3.3 Vad hade jag kunnat göra annorlunda?	45
3.4 Slutord	45
4. Källförteckning	46
5. Bilagor	47

1 INLEDNING

1.1 BAKGRUND

Jag föddes in i en musikalisk familj. Min pappa är jazzgitarrist som har gett ut flera album och min mamma sjöng i en kör för länge sen. Min barndom bestod av pappa som hela tiden övade i sin hemstudio och mamma som lyssnade på musik i vardagsrummet och sjöng med. Vi lyssnar på musik till varje mål och slutar egentligen aldrig lyssna på musik förutom när teven är på, så det är då inte så konstigt att jag också valde att hålla på med och skriva musik. Jag började engagera mig inom musik när jag var 8 år. Mitt första band hette ”The Bat Boys”, men ändrades sen till ”Cool Kids” och slutligen fick bandet heta ”The Wanted Slaves”. Med bandet skrev jag två sånger som jag fortfarande minns. Den ena het ”Waiting for Summer” och den handlade om hur tråkig jag tyckte att skolan var och att jag bara ville ha sommar och solsken, och att jag ville dricka vin? (”wine” var det ända ord jag kunde rimma med ”sunshine”). Den andra het ”Free Ride” och handlade om att köra bil på motorvägen och om en bil som krockade med bilen bredvid mig och hur förskräckligt det var. Jag förundras över vilken gränslös fantasi jag hade i den åldern. Dom flesta sångerna var på engelska och jag var huvudvokalist så sångerna var skrivna av mig och för mig. Tio år senare var jag med i bandet ”The Great Plains”. Jag var med i detta bandet i huvudsak som vokalist och som medskrivare av sånger och texter. Inom loppet av de 14 åren med skrivandet av olika sånger har jag dock aldrig försökt skriva sånger för andra personer. Hösten 2017, när vi höll på med ett projekt i skolan kallat ”Devising” var första gången jag fick en liten smak av det när jag komponerade och arrangerade några sånger som andra hade skrivit text till. Jag vill undersöka hur det är att skriva både musiken och texten, med en annan person i tankarna än mig själv, och se om det blir någon skillnad i skapandet.

1.2 SYFTE

Syftet med arbete är att utmana mig själv som kompositör och se om det är stor skillnad i kompositionsprocessen mellan att skriva för mig själv och att skriva för andra personer. Detta vill jag göra för att se om det finns någon skillnad i min kreationsprocess och jag kommer reflektera över varför jag tror dom uppstår. Min tes är att det kommer vara stora skillnader mellan att skapa för andra och sig själv. Anledningen till att jag tror det är för att eftersom man inte utgår ifrån sina egna egenskaper eller känslor måste man jobba på ett annat sätt. Resultatet av arbetet eller dom färdiga sångerna ska till slut bli en ”sångcykel”. Detta är något som jag länge har velat skapa, men aldrig riktigt förstått hur jag ska genomföra. Nu när jag kombinerar mitt självständiga arbete med skapandet av ”sångcykeln” tror jag att jag kommer få en bättre förståelse och expanderat kunskap av hur det är att skriva för andra än mig själv.

1.3 FRÅGESTÄLLNING

Är det någon skillnad på min kompositionsprocess när jag skriver för andra personer än mig själv?

1.4 INSPIRATION

Stephen Sondheim

Som jag nämnde i min bakgrund så har jag länge skrivit musik, men egentligen bara sånger för mig själv att sjunga/framföra. Jag vill lära mig och utforska hur det är att skriva sånger för andra personer och genom det skapa ett musikaliskt verk. I detta sammanhang är jag bara ett litet frö till skillnad från så många andra kompositörer som redan finns i denna värld.

Men för att nämna någon har vi till exempel den kända amerikanska kompositören och textförfattaren, Stephen Sondheim. Han blev först känd som textförfattaren av ”*West Side Story*” och ”*Gypsy*”, men hade egentligen alltid en önskan om att skriva musiken med. Hans debut som både kompositör och textförfattare blev ”*A Funny Thing Happened on the Way to the Forum*”¹. Jag har länge beundrat Sondheim och hans verk. Jag tycker mycket av det han har skrivit är så väl genomfört och otroligt smart. Något som jag tycker är intressant med Sondheim, som är en av orsakerna till att jag nämner just honom, är att han inte vill skriva om han inte vet vem det är som ska spela i verket. I en intervju för American Academy of Achievement från 2005 säger han:

.. you know your cast well, and you know their strengths and weaknesses, and you can start writing for them, just the way Shakespeare wrote for his actors. And, I've said with heavy humor that I'd really don't want to write a score until the whole show is cast and staged...²

Han fortsätter sen vid att säga:

The way you get into the character — the way you get in the song, both musically and lyrically — is to become the character. It's the only way. I don't know how else you do it...²

Det är just så här jag vill genomföra mitt arbete. Jag har valt att skriva för mina klasskamrater och inte bara några tillfälliga personer för att jag känner dom väl. Efter två år i skolan med dom här personerna har jag samlat mig en hel del information, berättelser och uppfattningar som hjälper mig att känna, förstå och respektera var och en av dom. Jag gillar också idén till Sondheim om att man kommer ”in i sången”, vid att bli karaktären. Jag har därför valt att kalla varje klasskamrat för ”karaktären [N.N.]” för att tydliggöra att sångerna inte nödvändigtvis handlar om nåt som hänt den äkta personen. Jag känner mig inte bekväm i att försöka skriva

---

¹ Dembin, Russell M. "Forum at 50? It's possible! Sondheim 101: A Funny Thing Happened on the Way to the Forum Archived July 14, 2014, at the Wayback Machine. sondheimreview.com, 2012

² Academy of Achievement. "Maestro of Broadway – Academy of Achievement" (June 5, 2005). Hämtad 25.11.18 från <http://www.achievement.org/achiever/stephen-sondheim/#interview>

genom perspektivet av den äkta [N.N.], eftersom bara den personen själv vet hur den skulle hantera situationen. Mitt skrivande kommer gå genom "karaktären [N.N.]" vilket blir min uppfattning av hur denna personen skulle ta denna situationen. Situationerna kommer antingen vara fiktiva händelser eller händelser baserat på verkliga situationer. I HBO dokumentären "Six by Sondheim" är det ett klipp från en intervju där Sondheim säger så här:

As a writer I think what I am is an actor.
I'm an actor when I'm writing songs.³

Eftersom jag själv utbildar mig till skådespelare känns det lämpligt att använda det här citatet som en mall eller idé för hur jag tänker gå till väga när jag skriver texten till dom här händelserna. Jag kommer gå in i situationerna som en skådespelare och skriva vad jag skådar. Karaktären i sången är den jag kommer att försöka "spela". Sångerna blir till genom att jag skriver ner vad jag tror denna personen upplever i den givna omständigheten. Vad kommer karaktären säga? Hur skulle karaktären känna sig om den precis hade varit genom denna fiktiva händelse? Vad är karaktären första reaktion till situationen?

Jason Robert Brown

En annan kompositör jag är mycket inspirerad av är Jason Robert Brown, mannen bakom sångcyklerna "*Songs for a New World*" och "*The Last Five Years*". Den förstnämnda blev den första stora 'New York' produktionen med hans egna sånger. Den hade premiär i 11. Oktober, 1995 och Brown hade rollen som kompositör, dirigent, pianist och solist - endast 25 år gammal. Produktionen spelades i ungefär en månad i på The WPA Theatre som ligger 'off-broadway'⁴. Jag är mycket inspirerad av hans virtuositet som både pianist och kompositör. Hans sånger är mycket komplexa, men samtidigt så enkla i hur dom läggs fram. Hans melodier och texter är väldigt samtalsvänliga också, något som jag tror är en orsak till att många dras till hans sånger. I en masterclass för The Dramatists Guild of America från 2013, där han pratar om och varför han skriver, säger han:

I think that's just the way I know how to tell stories.
That's my deal. This thing where a character has something to express
and the best way to express it is to sing it. To me it makes
sense when characters sing.⁵

---

³ HBO Documentary Films. "Six by Sondheim" (December 9, 2013). Hämtad 25.11.18 från <https://se.hbonordic.com/movies/six-by-sondheim/1f10ced-004af360c1a/play> (min 27:05)

⁴ Lortel Archives. "Songs for a New World" (September 20, 2016). Hämtad 25.11.18 från https://web.archive.org/web/20151001204217/http://www.lortel.org/lla_archive/index.cfm?search_by=show&id=605

⁵ The Dramatists Guild of America. "A Songwriting Master Class with Jason Robert Brown" (February 22, 2013). Hämtad 03.02.19 från <https://www.youtube.com/watch?v=oXyyhKHyeZo>

Han fortsätter sen vid ta upp en fråga han fick på en annan masterclass som var ”Vad kan jag som författaren av boken ge eller säga till min kompositör och sångtextförfattare för att dom ska kunna arbeta?”. Hans svar på detta förklarar också hans skrivande- eller kompositionsprocess:

The best thing you can say is “the song is called ‘this’.” The minute I know what the song is called ... I can start my work. And that’s my process even when I’m writing without a book writer. I have to title the moment ... And once I had that title I knew where to go to. I knew what the last phrase in the chorus was going to be, I knew how to build it.⁵

Jag känner att denna ’titel’-teorin som han pratar om skulle va intressant att testa i praktiken. Att hitta en titel på sången innan man börjar skriva sången, för att veta vart den ska ta vägen. Brown fortsätter vid att ge en förklaring på vad han menar med en ’titel’ och vad en sång är till för i en musikal:

But of course, when I say title as you’ve already now gathered, what I’m talking about is an understanding of what the theatrical moment is. What is this theatrical moment? How do I condense that? ... And the reason why they are songs is because a song is about a thing, a song is really a single idea. And it’s important to trust that a song is a single idea. A song is one moment for a character ... There used to be a sort of misquoted idea that the song should move the plot forward. But they don’t. The songs move the story forward, because the songs move the characters forward. And that’s the most important thing that can happen at the end of a song is that a character has begun in one place and ends, whether emotionally or spiritually ... somewhere else.⁵

Brown slår verkligen huvudet på spiken med det han säger här. Hur titeln är en förståelse av det teatraliska momentet i sången. En titel ska kunna spegla vad som händer i sången med en mening eller ett ord och det är det teatraliska momentet. Jag tycker om hur han säger ”A song is one moment for a character” eftersom det är just det. En sång är endast et ögonblick eller en stund för karaktären som sjunger sången. Det är inte en hel livshistoria som ska berättas. Sången för karaktärens berättelse framåt, som i sin tur för berättelsen framåt. Jag gillar också hur han säger att det viktigaste som kan hända i slutet på en sång är att karaktären är någon annan stans från där hen började. Jag håller verkligen med om det här och jag tycker att det är en av aspekterna som skiljer populära/nutida musikalsånger från typiska pop-sånger Det att texten driver någon aktion och att karaktären går igenom en ”förändring”.

Jag tänker ta med mig detta som Brown säger och försöka inkorporera det in i mitt skrivande. Om jag kommer på någon titel eller några ord som kan beskriva vad jag vill att sången ska handla om, så ska jag ta dom med mig och se vart dom leder mig! Målet är inte att försöka återskapa Browns process, men helt enkelt att använda mig av några av hans metoder för att se om det hjälper till i skapandet.

Min metod

Mitt självständiga arbete kommer gå ut på att jag ska skriva en sång till varje person i min klass, det vill säga 7 olika sånger för 7 olika personer. Jag har frågat varje person några frågor om röstomfång, favoritsånger att sjunga, stilar dom föredrar och tempo. Jag känner personerna ganska väl, men frågade för att få en viss idé om vad jag kan röra mig inom och för att ha det på pränt. En utav utmaningarna kommer att vara att skriva i andra röstlägen och tonarter än det jag är van vid. Det jag också har upptäckt dom senaste åren när jag har skrivit sånger är att jag utgår ifrån mina egna känslor och situationer jag kan befinna mig i. Det att försöka gå in i en annan persons känslor i en situation och försöka skriva en sång utifrån det jag upplever och upptäcker blir en annan utmaning.

När man sjunger sånger från musikalerna eller sceniska sånger har man tre val till vem man sjunger sången till; mig själv, en annan person/grupp, eller publiken. Jag tänker skriva sångerna som konversationer som karaktärerna har med sig själva. Antingen en tidigare, framtidig eller nuvarande version av sig själv som karaktären måste övertyga med hjälp av sång.

Jag har valt att begränsa mig till ett tema, vilket är "Pussel". Jag skrev en sång hösten 2017 som just handlade om en situation som man har fastnat i och som känns som ett pusselspel som man inte kommer vidare med. Antingen är något fel med pusselspelet eller så är det något fel med personen som försöker lösa det som gör att hen inte klarar det. Pusselspelet ska spegla en verklighet där något kanske är fel med livet som gör att man har fastnat och som man via sången löser och då äntligen kan gå vidare med livet och pusslet. (Video 1 – The Puzzle /Ljudfil 1.1 – The Puzzle)

Väldigt ofta i musikalsånger har karaktären som sjunger ett problem eller ett dilemma som hen måste lösa. Ett hinder som hen måste övervinna för att kunna komma vidare, eller ett problem där karaktären måste tala till sitt inre jag för att komma fram till en lösning. Sångerna handlar oftast om friktionen som uppstår när en person står inför ett problem eller dilemma som gör att personen måste ta ett avgörande beslut. Sången "Being Alive", slutnumret från Sondheims musikal Company, är ett exempel på detta. I sången står huvudkaraktären 'Robert' inför ett dilemma, vill han leva livet ensam eller vill han leva livet tillsammans med någon annan? I början av sången tror han sig vilja leva sitt liv ensam, men medan han resonerar med sig själv kommer han fram till att han inte vill vara ensam längre, och att han vill leva livet tillsammans med någon annan. För att det är det bästa sättet att "vara vid liv".

Som jag skrev tidigare har jag tankar om att detta undersökandet skall resultera i en sångcykel som innehåller dom 7 sångerna jag kommer skriva. Detta är inte huvudsyftet, men jag tänkte ändå nämna det och förklara vad en sångcykel är. En sångcykel är en samling solosånger med instrumentalackompanjemang som är avsedd att framföras i sin helhet⁶. En annan definition säger att en sångcykel är en "svit av sånger tänkt som en musikalisk helhet"⁷.

⁶ Bonniers Svenska Ordbok, s.v. "sångcykel". Hämtad 22.01.19 från <https://www.synonymer.se/sv-syn/sangcykel>

⁷ Musikordboken 1985, s.v. "sångcykel". Hämtad 22.01.19 från http://musiksok.se/MUSTERM/u_sangcykel.htm

Exempel på olika sångcykler är; Franz Schuberts "*Winterreise*", Gustav Mahlers "*Lieder eines Fabrenden Gesellen*", Jason Robert Browns "*Songs for a New World*" och Neil Bartram/Brian Hills "*The Theory of Relativity*".

Jag kommer att använda mig av olika metoder för att se om vissa funkar bättre än andra. Metoderna har jag hittat på själv, men är bekanta metoder när man tänker på skrivandet av musik eller text. Metoder som att "Först skriva text", "först skriva musik", "skriva båda samtidigt", "text/musik/text/musik/text" etc. Jag kommer också använda olika verktyg i mitt skrivande. Jag använder mig av "Anteckningar" applikationen på iPhone och penna och papper till text. Till musiken använder jag piano/gitarr och "Röstmemon" applikationen på iPhone och datorprogrammen Sibelius och Logic Pro X. Sibelius är ett musiknotationsprogram där man kan skapa, redigera och lyssna på det man har skrivit. Logic Pro X är ett program för musikproduktion, med inspelningsmöjligheter, digital ljudredigering och avspelning.

2 KOMPOSITIONSPROCESSEN

När jag ska undersöka skillnaden mellan att skriva sånger till mig själv och att skriva till andra personer vill jag först försöka beskriva hur jag brukar göra när jag skriver till mig själv. Detta gör jag för att ha ett läge att utgå ifrån när jag jämför processerna. Jag börjar oftast med att sätta mig ner vid ett piano eller med en gitarr och börjar spela. Jag spelar och testar olika ackord tills jag hittar någonting som skulle kunna passa tillsammans i en följd. Medan jag gör detta börjar jag ofta sjunga lite ”nonsens” samtidigt som jag spelar ackorden för att försöka hitta en bra melodi och rytm för sången. Efter en stund hittar jag en tonart som jag tycker är bekväm att sjunga i. Detta sker oftast per automatik i takt med att jag spelar och improviserar. När man skriver för sig själv kan man alltid anpassa melodin efter tonarten så att det ligger i ett bra läge för en själv. Jag känner min röst mycket väl och vet vilka begränsningar jag har. Därför blir inte melodierna jag skapar för låga eller för höga för mig.

Textligt går jag utifrån mina egna känslor, både medvetet och omedvetet. Jag har ofta mycket jag vill säga när jag skriver, så sångerna blir ofta 4–5 minuter lång, eller längre. Något som är viktigt för mig när jag skriver text är flödet i orden och meningarna. Texten får inte vara klumpig eller statisk, tycker jag, utan den ska upplevas som samtalsvänlig när man sjunger den. Det ska vara skönt att både säga och sjunga. När jag skriver tycker jag det är viktigt med rim. För andra är det kanske inte en lika stor prioritet och många andra kompositörer får det att fungera utan rim, men för mig är det en viktig del av att få flöde i texten. Majoriteten av sångerna jag har skrivit är på engelska. Jag föredrar det engelska språket jämfört med norska eller svenska. Detta för att jag upplever att det engelska språket har ett större ordförråd, samt flera synonym, som gir flera möjligheter när det gäller rim och flöde.

Formen på sångerna jag skriver till mig själv brukar oftast va A-B-A-B-C-B. Denna formen används ofta i populärmusik och mera moderna/nutida musikalerna. Stilen som jag oftast skriver i är en variation av ’singer/songwriter’ stilen, med en smak av musikal, indie och pop. När jag skriver försöker jag få sångerna att vara så mycket ”mig” som möjligt. Jag vill att sångerna ska ha mitt artistiska sound och min artistiska stil, så att när jag sjunger dom känns det väldigt naturligt att det är just jag som säger/sjunger dom här orden eller denna texten som jag har skrivit.

2.1 HUR JAG HAR ARBETAT?

Innan vi går vidare till processen vill jag förklara hur jag har arbetat och hur jag har lagt upp min skriftliga beskrivning av processen. Jag har delat in det efter personen jag skriver för och jag reflekterar och redovisar för varje individ separerat. Detta gör jag för att lätt kunna se vilken metod som kanske fungerade sämre eller bättre och för att lättare kunna reflektera hur det gick fel eller rätt och varför. Jag kommer ta bilder av olika dokument, papper och notiser som jag har skrivit text eller musik på och lägga till dom i mina reflektioner så det finns en kontext till reflektionen. Ljudfiler och bilagor finns i ordning på sista sidan av dokumentet, men själva innehållet i filerna finns som bilagor.

2.2 THERESE

2.2.1 Info och metod

Eh ja, jag tror att jag har skrivit g-c3 typ. Sen är det mitt hela register men jag kan ungefär belta upp till ett e/f om jag har en bra dag 😊

Metoden för Therese Erchs sång är att skriva musiken först med piano, notpapper och penna, för att sen se vad musikens känsla gör för skrivandet av texten. Jag har en idé om vad texten ska handla om och jag tänker ta utgångspunkt ur hennes tatueringar. Dom säger ju att dom flesta tatueringar har en story bakom, som är något jag vill undersöka och skriva om.

2.2.2 Process – arbete och reflektion

16.07.18

(Ljudfil 2.1)

"Idé till Therese sin låt. Nånting som handlar om den personen hon är, med den bakgrunden hon har. Kanske försöka få in hennes tatueringar, sångfågeln och där det står "Brave". Och nåt "beltigt" och kanske är detta *börjar spela idén*. Och så en linje som "Like a songbird I'll soar to the fly", nej, "Like a songbird I'll soar like..". "Like a songbird I'll soar to the sky, and I [singing nonsense]. Nåt sånt."

- transkriberad från en inspelning på telefon.

22.08.18

(Ljudfil 2.2)

"Version 2 av min idé av sången. En fortsättande version." – ur processloggbook

24.09.18

(Ljudfil 2.3)

"Version 3 av min idé av sången. Försöker reda ut på hur refrängen och fortsättande mellanspel ska gå. Tror att jag börjar komma fram till något." – ur processloggbook

07.11.18

(Ljudfil 2.4)

"Idag har jag kommit fram till en tydligare ram till sången. Jag vet inte om det är den här formen den kommer ha i slutändan, men den börjar närma sig ett påbörjat produkt! Jag har valt att också använda programmet "Sibelius" för att skriva ner noterna och formen på sången, eftersom det blev för omständligt att skriva på papper. Det är också lättare att dela med sig när det är digitalt. Nu är det bara musiken som skrivs, och jag märker att jag har svårt av att inte tänka på texten samtidigt. Jag reflekterar tillbaka till när jag har skrivit andra sånger och då har både texten och

musiken typ kommit samtidigt. Att jag då har börjat på en vers musikalisk, och sen skriver text till den delen. Det att jag skriver texten bara några steg bakom musiken hjälper mig att ta musiken i riktig riktning! Jag märker när jag bara skriver musiken nu, att många ställen troligtvis kommer ändras när jag skriver texten, och det är jag helt öppen för. Dom ska komplimentera [sig!] varandra. Till slutet av veckan tänker jag vara klar med skissen av musiken till karaktären "Therese" sin sång." – ur processloggbook

16.11.18

(Ljudfil 2.5)

Brave "Nu har jag kommit fram till en fast form till karaktären "Therese" sin sång. Det har tagit en stund och mycket provande av olika grejer, men jag har hittat en form som mycket väl kan bli den jag går för i slutet. Jag

4 = 160

är öppen för att förlänga, korta ner eller ta bort delar av den om det texten kräver det, men kommer försöka skriva texten inför musikens ram för undersökandets skull.

Ljudfilen kommer från Sibelius eftersom det är det programmet jag har använt för att skriva noterna.

Noterna är rätt "basic" och som man kan höra så bänder det inte riktigt mycket musikaliskt avancerade grejer i sången. Men det är inte huvudsyftet med detta arbetet. Jag

tänker att jag sen kommer ta denna enkla basen och visa den till en lite mer erfaren pianist som kan avancera upp den. Annars försöker jag göra det själv, men som sagt, det

är inte syftet just nu i detta arbetet om undersökandet av att skriva musik för andra personer. För det skulle bara

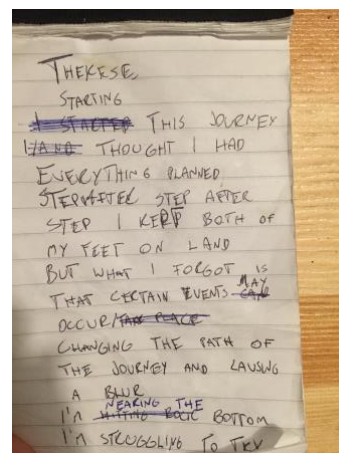
tjåna sången, inte mitt undersökande. Jag har valt att kalla den "Brave" för nu, efter en av hennes tatueringar.

Från bilaga 2.1

Nu när formen på sången är klar kommer jag börja skriva text till den." – ur processloggbook

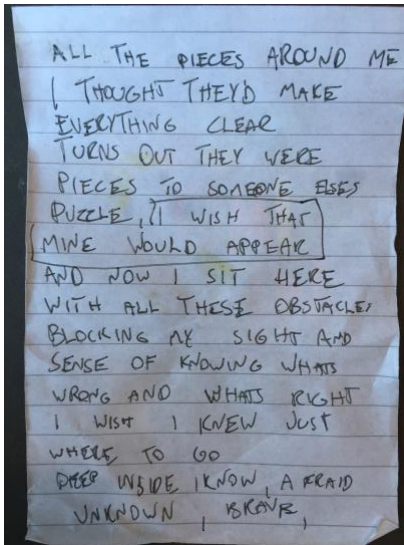
22.11.18

"Så här långt har jag kommit tills nu. Tidigare har jag nämnt att jag vill ha en linje som säger "Like a songbird I'll soar to the sky", och då försöker jag komma på en story och text som kan passa till den linjen! Jag tänker att det måste va en orsak till att hon säger just så, och det är kanske nån sorts realisation som hon får efter att ha trådd på säker mark för länge. "Step after step after step I kept both of my feet on land" har jag skrivit för att det säger mig att karaktären "Therese" har tagit den säkra och planerade vägen för att komma dit hon ska. Men ibland uppstår det hinder som hindrar oss i att fortsätta ta den vägen. Hon vet inte vilken väg hon ska ta, klarar inte se klart. Hon kommer sen upptäcka att den ända vägen vidare framåt är upp, och att hon måste våga "flyga". Hur pusslet kommer in är jag inte riktigt säker på än, men

hon har i alla fall börjat med spelet och har någon stans fastnad. Hon kommer sig inte vidare och måste våga göra nåt för att kunna fortsätta.” – ur processloggbook

20.12.18

”Nu har jag fått skrivit andra versen till denna karaktären och börjar mer och mer närma mig någon sorts inre kamp som karaktären blir medveten om. Hon vet att hon måste göra nåt för att komma sig ur denna situationen, men hon är rädd för det okända och vet inte hur hon ska ta sig från detta, än. I musiken kommer det nu nåt mellanspel där jag tänker mig lite mer undring över situationen istället för förklarande av den som dom tidigare verserna har varit om. Och efter det kommer det en C-del som är mycket mer realiserande och en önskan att ta tag i situationen och komma sig ur den ”no matter what”. Jag har tidigare nämnt att jag kanske måste behöva ändra på musiken för att den ska passa texten jag skriver, men för tiden känns det inte nödvändigt.” – ur processloggbook

24.01.19

”Idag började jag tänka på hur jag vill att denna sången ska sluta, och öppnade ”Anteckningar” applikationen på min telefon och började skriva det första jag kunde komma på. Jag ville skriva utan att tänka så mycket på vad jag skrev. Jag tänkte att jag ville försöka göra som Sondheim, och kliva in i karaktärens värld och skriva ner vad jag känner och uppfattar. Jag hade den första meningen redan, ”Like a songbird I’ll soar to the sky”, som jag har nämnt innan, och tänkte att skriva resten utifrån den meningen. När jag klev in i karaktärens värld fick jag en stark känsla av förståelse, och en form av medvetenhet om vad som måste göras. Att fast det kan vara svårt ibland så har man i alla fall försökt och gjort en insats. Denna ”one-thousand pieces” meningen är en pusselreferens och en metafor för allt som måste klaffa för att vissa problem ska övervinnas. Dom där problemen som är så stora och som innehåller flera små problem som alla måste lösas. Sen blir slutmeningen en ”full-circle” moment, eftersom karaktären tidigare sjunger ”I’ve got to be brave” (slutet på vers två). Så nu när andra hälften av sista delen är klar har jag bara bridgen och första hälften av sista delen kvar!” – ur processloggbook.

Like a songbird I'll soar to the sky
All these hurdles&blocks/difficulties I will learn/try/
have to defy
And I'll burst through the clouds on my own
I'll fly even higher than I've ever flown
It might take a lifetime until I'll be there
But at least I'll be floating on air
When these one-thousand pieces align
I might see a sign
It's time to be brave

(Ljudfil 2.6)

I've got to find out what step I take next
I'm tired of being this stuck and perplexed
And afraid of what to do
Afraid because of you
You broke me down and you tore me apart
(You made it clear I deserve someone who has a heart)
(I'll try to make a brand new start.)
You made it clear I deserve a new start
To rise up from where I fall.
To be above it all
(To be who I'm meant to be)

"Idag har jag skrivit färdigt sången! Efter mycket koncentration och letande fram efter dom rätta orden och meningarna är den klar! Jag började med att skriva bridgen som jag ville skulle vara mer realiserande och öppnare om situationen hon är i. Jag ville också försöka få fram varför hon är i denna situationen, och tog därför beslutet om att inkludera en annan person som faktor för tillfället. Slutet av bridgen kommer leda in i refrängen var hon förstår vad som måste göras för att lösa det här problemet och för att komma ur denna

situationen. Allt som står i parantes är första förslag som sedan har blivit nedprioriterade av bättre meningar (enligt mig). Jag fortsatte sen med att skriva första hälften av sista delen och tyckte det blev en fin ingång inför det som

komma skall! "I'll make sure to look up rather than looking down" är en hint till att hon måste börja se möjligheterna som finns ovanför hennes horisont, och gå den okända vägen som ingen har gått förut. Det jag

tänkte när jag skrev det var att det finns så många olika vägar att lyckas, och man tänker ofta att man måste ta en av dom vägarna som redan finns. Men det man måste inse är att allas väg är olika, och att orsaken till at du inte vet vart du ska eller känner att du går emot det okända, är för att din väg inte än är upptäckt. Den skapas och byggs vidare på dag för dag. Jag bestämde mig

I might see a sign
It's time that I try

If I can't find my way on the ground
I'll make sure to look up rather than looking down.
I will start on a path heading to the unknown
Heading somewhere out of my control/
And I will not look back or below

också för att byta ut sista meningen från "It's time to be brave" till "It's time that I try" för att jag tyckte det lät bättre i förhållande till det som sägs innan. När jag kände mig helt klar öppnade jag Sibelius och lade till texten och

melodin till den redan skapade noten med den musikaliska formen. Det finns lite mellanspel där jag inte riktigt har bestämt mig om jag ska behålla eller ej. Jag kanske kommer addera lite kör sen, men det är inte relevant i förhållandet till syftet av arbetet. Jag skrev in allting, exporterade ljudfilen och en PDF-fil av noterna och skickade det till Therese. Nu ska hon få titta lite på det tills vi kommer ses om typ en veckas tid för att diskutera låten och sjunga igenom lite." – ur processloggbook

The image shows a musical score for voice and piano. It consists of two columns of staves. The left column contains staves 2, 27, 33, and 39. The right column contains staves 36, 43, 49, and 55. Each staff set includes a vocal line and a piano accompaniment line. The lyrics are written below the vocal lines in both Swedish and English.

Från bilaga 2.2

(Ljudfil 2.7)

"Idag har jag och Therese träffats för att prata och sjunga igenom hennes sång. Hon hade inte riktigt hunnit kolla på den som jag kanske hade önskat för att kunna sjunga genom den, men vi fick testa höjdttonerna, lite melodier och pratat om texten. Hon sa att sången ligger bra i hennes röstläge och att det inte är några jobbiga toner. En av orsakerna till att det inte blir jobbigt men rätt skönt är att jag har valt bra vokaler att sjunga på uppe i höjden. Exemplet på detta är "fly/sign/try" och varför just dom är sköna är för att dom är lätta att forma. Detta är inte något jag riktigt har fokuserat på, men något som jag tänkte lite på och som troligen har legat i mitt undermedvetna eftersom man själv vet hur slitsamt det kan vara å sjunga böga toner om dom har jobbiga vokaler. Det var dock skönt att få det bekräftat från henne, eftersom jag inte har kunnat sjunga fullt ut där uppe själv. Hon kommenterade också "hoppen". Melodilinjerna som går från lågt till högt och som kanske inte är så enkla att läsa. Hon tyckte dock att det var kul och utmanande. Det fanns också ett parti i sista delen som vi var tvungna att gå igenom några gånger. Detta för att det förmodligen inte kändes naturligt att sjunga just så, men efter att ha övat lite på just det partiet kändes det tydligen bättre. Texten tyckte hon var fin och hon kunde se hur jag hade tagit utgångspunkt ur hennes tatueringar. För att underlätta tänker jag att jag skriver in ackorden till sången i noterna så att hon kan få kolla lite mer på den och kunna spela ut ackorden själv. Ändringar var dock inte nödvändigt eftersom den låg bra i hennes röstläge." – ur processloggbook

2.3 OSKAR

2.3.1 Info och metod

09.06.18

Högsta ton som ändå klingar skönt är antingen Bb1/a2 eller Bb2/a2 beroende på vilken klav du ska skriva i. Hoppas du förstår vad jag menar. Lägsta ton som klingar skönt är g i lilla oktaven eller vilken klav du ska skriva i. Du får säga till om du inte fattar.

Kan både sjunga med en stor klang på höjden och även Twanga till det på höjden.

Jag gillar när man kombinerar dramatik med komik. Komiken får inte bara vara rolig för den roliga sakens skull utan jag gillar när det finns ett allvar i humorn.

Detta är lite vad jag gillar för typ av låtar.

<https://youtu.be/XnIXbtGa14M>

Och det här:

https://youtu.be/59_WHFrt3pA

Och det här:

<https://youtu.be/2g20puCZ16s>

Jag gillar att sjunga berättande låtar så som dom här typ.

Engelska går jättebra att skriva på.

Karl Gerhard - Jazzgossen

Denna inspelning av "Jazzgossen" kommer från filmen med samma namn, år 1958. Med rytmiskt vaggande höfter vi gossar gör vår entré vår Dyx här press vår vrist...

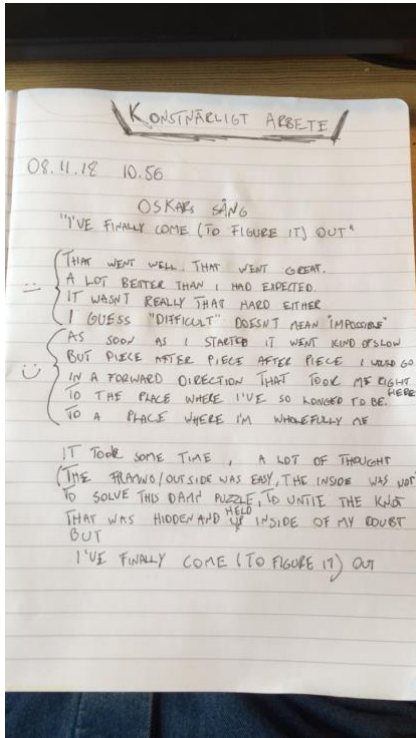
youtube.com

Här det du ville att jag skulle skriva. Som sagt säg till om du förstår vad jag menar med omfånget. Du har ju hört mig så du kanske vet hur jag klingar liksom 😊

Metoden för Oskar Roslunds sång blir text och musik nästan samtidigt. Jag börjar med en vers eller så med text, och sen lägger jag musik till just den versen. Sen kanske det blir musiken som tar över och fortsätter till refrängen, och jag sen lägger till text. Denna metoden är för att försöka få ett bättre flöde i skrivandet. Jag märker i några av dom andra sångerna att jag har svårt med att gå vidare för att jag inte har någon aning om hur den andra delen kommer att funka med texten/musiken. Denna metoden är nog den jag brukar använda mest när jag skriver musik för mig själv också, så det är den jag har mest erfarenhet i att jobba med. Fast då brukar jag hitta en vers musik först och sen lägga till text till den versen, och gå vidare därifrån. Nu blir det andra vägen runt.

2.3.2 Process – arbete och reflektion

08.11.18

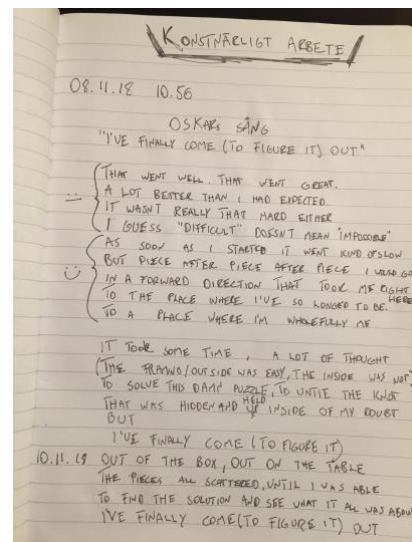
”Sångtiteln till karaktären ”Oskar” kom till mig här en kväll innan jag ens hade börjat tänka på vad sången skulle handla om, men så kom den och det verkade så självklart. Sången kommer ta plats direkt efter ett telefonsamtal som han har haft med sina föräldrar, vart han äntligen har vågat komma ut. Den kommer i botten att handla om vilken lättnad han nu känner efter att ha klarat av det här samtalet som han har bekymrat sig över i flera år, och hur samtalet gick över all förväntan/ blev ”best case-scenario”. MEN, att det är just detta det handlar om kommer inte sägas direkt och det kommer förmodligen inte komma fram alls (om inte helt i slutet).

Därför titeln ”I’ve finally come (to figure it) out”, när man säger den låter det inte konstigt, men när man läser den ser man att titeln egentligen är ”I’ve finally come out”. Sången kommer att ha en massa metaforer kring pusselspelet som han spelar/ har spelat och kommer ta upp mycket av svårigheterna han har varit igenom för att slutföra eller göra klart det här pusslet. Hur det att han inte riktigt har vågat har varit orsaken till att det har tagit så lång tid, eller att det har hindrat honom i att fortsätta fullföra

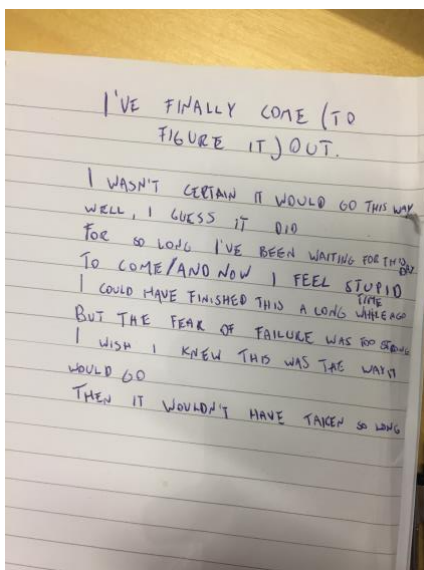
pusslet. Jag märker att när jag nu bara skriver text först att jag försöka skriva med slutrim och få in så mycket text och handling som möjligt.” - ur processloggbook

10.11.18

”Idag fortsatte jag på karaktären ”Oskar” sin text och kom lite längre. Några ändringar har uppstått och jag börjar hitta kärnan till sången. Dom första fyra stroforna är jag inte riktigt nöjd med, dom började jag bara skriva för att försöka komma in i ett flöde och dom kommer ändras sen, men resten av texten är jag rätt nöjd med tills nu. Jag tänker att jag kommer byta ut början med nåt som antyder till slutförandet av pusslet, men hur det blir är jag än inte säker på. Nu ska jag fortsätta skriva på nästa vers, sen en ny refräng och sen en B-del – vart jag kommer gå lite mer på djupet och få karaktären att reflektera över vad det är som kanske har hindrat honom att göra klart pusslet och placerat sista brickan. Nu när jag har nästan en vers och en refräng kommer jag skriva musik till det jag har, och sen se vart vägen går vidare.” – ur processloggbook

(Ljudfil 3.1–3.2)

”Nu har jag reviderat första versen och skrivit en ny version som jag är mycket mer nöjd med, som jag tror passar karaktären bättre och speglar vad han vill berätta. Sen är här jag också fått det att rimma också, vilket jag tycker är viktigt när man skriver sånger. Första versen är exakt efter att han har lagt på luren och försöker första vad det är som precis har hänt, och varför han inte har vågat göra det innan. Samtidigt som jag skrev den nya texten har jag också försökt hitta passande musik till den, och efter två olika försök (”Ljudfil 3.1–3.2”) tror jag att jag har nånting som jag kan skriva vidare på. Jag vill att sången ska ha en känsla av lättnad och glädje! Glädje efter att äntligen ha löst pusselspelet och kommit ut. För att hitta denna känslan försöker jag gå in i denna karaktären och se det han ser.” – ur processloggbook

08.01.19

(Ljudfil 3.3–3.4)

”Idag har jag hittat en version som jag verkligen tror kommer passa till karaktären. Jag satte mig ner vid pianot och tyckte att dom tidigare inspelningarna var för snabba och expressiva, och det är inte alls det jag vill ha. Jag vill ha långsamt, reflekterande och mer inåt än utåt. Det är en sång som han sjunger till en annan version av sig själv för att försöka få sig själv att första vad som precis har hänt. I ”Ljudfil 3.3–3.4” hör man att jag har tagit det ner i tempo och helt enkelt lugnat ner sången lite, vilket jag känner gynnar den väldigt mycket. Karaktären måste hinna tänka dom här tankarna som han tänker.” – ur processloggbook

12.01.19

(Ljudfil 3.5)

”Nu har jag hittat en form för hela sången, vilket känns väldigt bra! Formen kom till mig när jag satt med pianot och bara spelade på den idén som jag fick för några dagar sen. Texten för hela har jag inte skrivit än, men den är på gång! Som man kan höra på ljudfilerna provar jag fram lite grejer samtidigt som jag spelar, och kommer fram till konklusioner om vad som passar och hur jag vill att sången ska eskalera. Och nu när jag har en form på hur sången ska vara musikalisk tänker jag skriva en liten ackordform så jag har det på papper också, och inte bara i huvudet. Som man också kan höra försöker jag sjunga lite grejer över pianot och det är för att se om det är något som kan fungera helt enkelt. Just det är en metod som jag brukar använda rätt ofta när jag skriver sånger själv också.” – ur processloggbook

(Ljudfil 3.6)

"Idag har jag skrivit färdigt texten till sången! Jag startade dagen med att skriva klart andra versen. Texten kom till mig rätt snabbt och naturligt, men som man kan se hade jag också många förslag till flera meningar. Jag har behållit alla eftersom jag är velig och har svårt med att välja bort. Självklart kommer bara en av dom sjungas, men jag tänker fråga personen som ska sjunga den vad den tänker passar bäst! För att hitta fram till några olika meningar använder jag mig av ett verktyg som heter "rhymezone.com". Det här är en websida som jag använder om jag inte kommer på någonting, och behöver hitta ett slutrim. Som i det här fallet hade jag dom två första meningarna, men inte dom två efter. Till dom nästa meningarna behövde jag också två rim, ett till "complete" och ett till "place". Och då blev det alltså "feet" och "say/embrace/erase/case". Som ni kan se och kanske höra använder jag mig av ordet "say", som i det här fallet egentligen inte exakt rimmade, och blir därmed ett så kallad "nödrim". Sen efter att ha skrivit klart andra versen var det bara bridgen/sticket kvar! Och här ville jag att karaktären skulle inse varför situationen blev som den blev. Inte hur den var eller hur det är nu, men varför den i första fall blev till. Och han inser då att det var rädslan själv som gjorde att han kände sig fast och att han inte kunde "lösa problemet". Han var rädd för alla potentiella negativa scenarion, och kände därför

So this is how it feels to be complete
To have all of the pieces in their right place
Just like that pair of shoes that perfectly fit my/your feet
What a stupid thing to say/It's time that I embrace/
Hahaha, oh God, ERASE/Let's rephrase that just in case
The fact that I'm exactly (right) where I belong
Makes me feel like nothing can go wrong
I'm so relieved I might just burst out in song
Having overcome this puzzle/Remembering just where
I've been where

To the conclusion that me being afraid,
Expecting to fail and fall,
prevented me from standing tall.

And though i thought that waiting in fear may just
seem like the right thing to do
I know now that bliss is waiting on the other side.

bara bridgen/sticket kvar! Och här ville jag att karaktären skulle inse varför situationen blev som den blev. Inte hur den var eller hur det är nu, men varför den i första fall blev till. Och han inser då att det var rädslan själv som gjorde att han kände sig fast och att han inte kunde "lösa problemet". Han var rädd för alla potentiella negativa scenarion, och kände därför

att det var tryggare å bara stanna i rädslan än att ta steget över till andra sidan. Men det han inser nu är ju att på andra sidan av rädsla finns salighet. Jag var tvungen att ändra om lite på texten så att hans tanke om att "vänta i rädslan" kommer fram som nånting han trodde förut men inte nu längre. Efter att ha blivit helt klar med texten till sången, samt helt klar med den musikaliska formen, öppnade jag Sibelius och skrev in ackord, melodi och text. (se bilaga 3.1) Jag skickade sen noterna och en ljudfil (3.7) exporterad från noterna, samt en ljudinspelning av mig, till Oskar. Detta så att han får titta och lyssna på den tills vi ska ses om några dagar." – ur processloggbook

And though i thought that waiting in fear was the
right thing to do
I know now that bliss is waiting on the other side.

Från bilaga 3.1

1
I would've said it would go in this way. Well, I guess it did.

2
For as long I've been waiting for this day and now I feel like you.

3
I could have finished this a long time ago, but the time of it - it was too late.

4
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

5
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

6
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

7
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

8
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

9
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

10
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

11
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

12
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

13
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

14
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

15
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

16
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

17
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

18
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

19
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

20
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

21
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

22
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

23
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

24
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

25
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

26
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

27
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

28
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

29
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

30
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

31
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

32
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

33
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

34
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

35
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

36
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

37
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

38
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

39
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

40
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

41
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

42
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

43
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

44
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

45
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

46
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

47
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

48
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

49
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

50
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

51
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

52
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

53
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

54
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

55
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

56
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

57
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

58
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

59
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

60
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

61
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

62
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

63
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

64
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

65
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

66
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

67
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

68
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

69
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

70
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

71
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

72
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

73
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

74
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

75
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

76
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

77
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

78
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

79
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

80
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

81
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

82
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

83
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

84
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

85
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

86
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

87
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

88
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

89
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

90
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

91
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

92
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

93
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

94
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

95
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

96
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

97
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

98
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

99
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

100
I wish I knew this was the way it would go. That it wouldn't have to.

(Ljudfil 3.7-3.8)

”Nu har jag och Oskar träffats för att prata lite allmänt om sången och försöka sjunga igenom lite. Det var väldigt skönt å få lite feedback efter att ha bara varit i sitt eget huvud ett tag. Vi pratade först om själva sången, hur den fint speglar det som vi har pratat om och att den är skriven efter

Från bilaga 3.2

I've Finally Come (To Figure It) Out

hans röstläge. Oskar fortsätter med att säga att den fortfarande bär kännetecknen från musiken jag skriver för mig själv, så stilen av produkten blir tydligen ungefär samma fast processen är annorlunda. Det känns ändå bra att jag har klarat av att behålla min kompositörsidentitet när jag skriver för andra! Vi pratade lite om texten i sången och kom över dom olika förslagen jag haft på några av meningarna och orden. Oskar såg mina förslag och hade en klar åsikt om vad han tyckte passade bäst för sångens berättelse. Det var huvudorsaken till att jag behöll flera alternativ, för att involvera personen som till slut ska sjunga låten och få hen att säga vad hen tycker. Vi försökte sen å sjunga igenom lite och upptäckte att vissa partier var lite för köriga uppe i höjden. Det blev helt enkelt lite för tjatigt å sjunga så mycket högt där uppe, så vi bestämde oss för att ändra melodin i dom partierna det gällde. Vi hittade något som passade, som jag senare lade till i den tidigare

”Sibelius”-filen. Nu har jag exporterad den uppdaterade versionen (både PDF-fil och ljudfil) och skickat den till Oskar.” – ur processloggbok.

2.4 JOHANNA

2.4.1 Info och metod

25.02.18

Ya man! 😎

Här är lite info då:

Röstomfång: C-c3

Gillar komik och dramatiska sånger.

Sjunger gärna alla möjliga stilar, det beror ju på sången.

Så, nåt sånt då?

Metoden för Johanna Kalliokuljus sång är att skriva musiken först med produceringsprogrammet Logic Pro X. Programmet har ett stort urval av instrumenten som kan inspirera skrivande processen på ett annat sätt än bara att sitta med ett piano. Texten har jag inte riktigt tänkt på än, men tror att skrivandet av musiken kommer att inspirera fram någonting som kan komplettera själva musiken.

2.4.2 Process – arbete och reflektion

02.10.18

(Ljudfil 4.1)

”Jag fick en idé till karaktären ”Johanna” sin sång, där sången har et långt intro eller någon sorts övergång från sången ”The Puzzle” och så in i denna låten. Jag är inte säker på att ”The Puzzle” kommer vara den som kommer precis innan denna, men då kan man ju kanske bara ha det som et mellanspel från en sång till denna.” – ur processloggbook

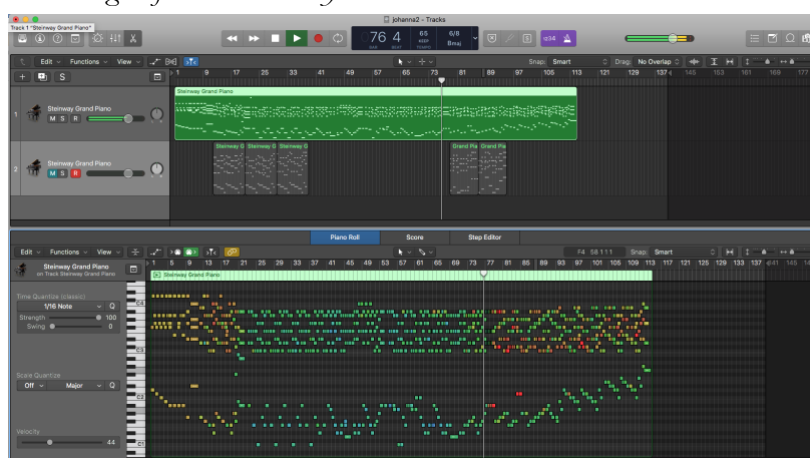
1

Från bilaga 4.1

(Ljudfil 4.2)

"Idag har jag skrivit klart musiken till karaktären "Johanna" sin sång. Jag fortsatte på den idén som jag hade och utvecklade den till en soulig dramatisk ballad. Musiken innehåller olika ackordprogressioner och teman från dom andra sångarna jag har skrivit, för att på något sätt få alla att ha något gemensamt. Ackordrytmen är väldigt simpel, detta för att jag vill att melodin (som kommer sen) ska vara i fokus. Jag kanske kommer utveckla den mer sen, men just nu känner jag inte att det är nödvändigt. Sången har en A-B-A-B-C-A-form tills vidare, en form som jag brukar använda själv också, förutom det att gå till A på slutet. Där brukar jag egentligen gå till B. På bilden nedanför är resultatet av dagens arbete i programmet Logic Pro X och jag måste nog ändå säga att jag är rätt nöjd. I programmet kan man behålla dom noterna man har skrivit och byta instrumentet som spelar noterna. På detta sättet får man höra flera olika versioner av sången, som i första idén står det "Classic Electric Piano", något som jag senare upptäckte inte blev som jag ville det. Jag bestämde mig så för att "Steinway Grand Piano" blev det bästa alternativ.

Från bilaga 4.2

Själva bilden säger ju egentligen inte så mycket, men på ljudfilen (4.2) som jag exporterade från programmet kan man höra det som är avbildat. Nedanför den gröna linjen kan man se 5 gråa boxar som är idéer jag inte ville slänga än. Dom säger "kill your darlings", men jag är lite mer "put away your darlings for another time". Jag exporterade också en PDF-fil av noterna, så att jag kan se vad jag har skrivit på ett läsbart sätt. Jag har fått lite tankar om vad jag vill karaktären "Johanna" sin sång ska handla om. Den ska typ handla om hur det är viktigt att andas djupt och lugnt när man blir fylld av stress och ångest. Jag har fått orden "inhale/exhale" till mig från någon stans i mitt huvud och dom tänker jag använda som en titel. Det är som jag har lärt mig på teaterlektionerna. För man en impuls till att göra något, så ska man lita på kroppen och göra det. " – ur processloggbok

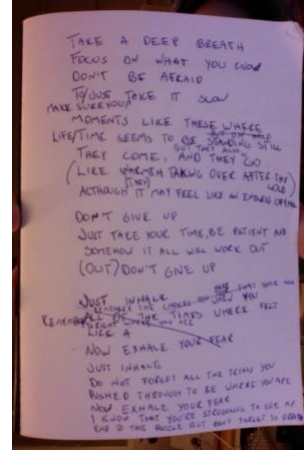
(Ljudfil 4.3)

"En idé jag fick på väg hem. Det låter som något Johanna kan säga" – ur processloggbook

30.01.19

(Ljudfil 4.4)

"Idag har jag skrivit texten till första A-B—delen av karaktären "Johannas" sång. Jag tog med mig dom två orden jag hade till inspiration, nämligen "inhale/exhale", och började skriva ner vad jag tänkte på kring dom orden. Jag skrev texten som om hon sjunger till en yngre version av sig själv. Den kommer förmodligen vara sista sången i "sångcykeln" som på något sätt ska binda ihop allting. Den ska vara som ett betryggande slutnummer, där huvudaktionen är att få alla att ta et steg tillbaka och andas djupt in och ut. Vi har alla problem och dilemma som vi möter här i livet, men vi kommer kunna övervinna dom alla ihop om vi litar på oss själva och inser att ting kan ta tid. Det kanske kommer behövas tålamod och mycket strävande, men "this too shall pass" som man säger. Som sagt så kommer denna sången vara en sång som karaktären sjunger till en yngre version av sig själv, men den ska också undermedvetet vara ett besked till alla dom andra karaktärerna som precis har sjungit om alla deras problem, vare sig dom kommit över dom eller ej. For problem och dilemma uppstår hela tiden, men vi måste alla lita på att vi är kapabla att övervinna dom, och ta et steg tillbaka och se på situationen utifrån. Texten på bilden kan vara svår att förstå eftersom det är så många tillägg och förslag, så jag skriver den här:

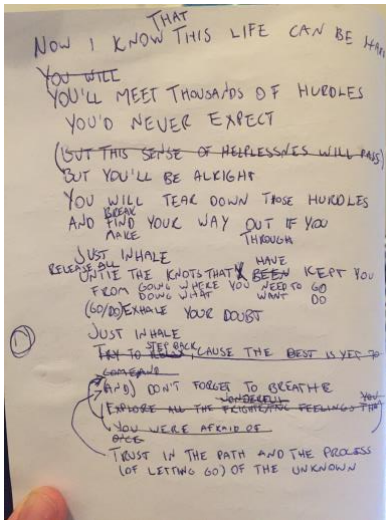

*Take a deep breath
Focus on what you know
Don't be afraid
Make sure you take it slow
Moments like these where your life seems to be standing still
They come
But they also go
Although it may feel like an endless uphill*

*Just inhale
Do not forget all the trials you pushed through to be here you are
Now exhale your fear
Just inhale
I know your struggling to see an end to this puzzle
But don't forget to breathe*

I ljudfilen kan man höra att jag försöka fortsätta på andra A-del, men kom inte riktigt nån vart. Jag kanske använder några av melodislingorna till slut" – ur processloggbook

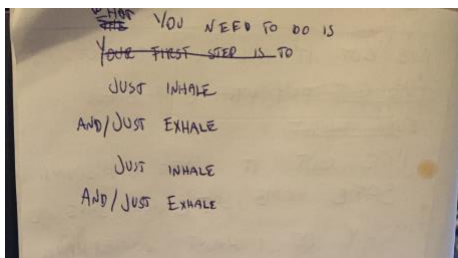
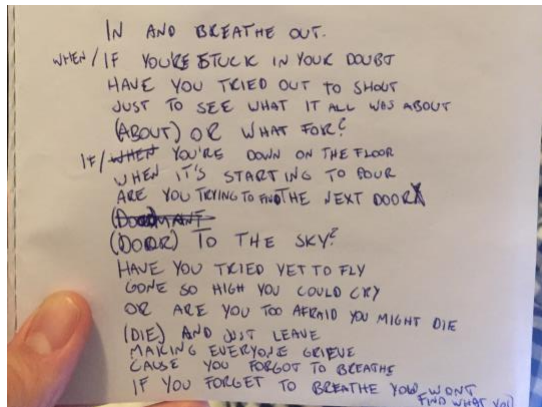

”Idag har jag skrivit klart texten till Johannas sång. Det tog rätt mycket koncentration och fantasi för att få till, men runt 02.00 på natten kom jag i ett bra flöde och kom på en massa bra meningar. I meningarna är det många referenser till dom andra sångarna, som till exempel frasen ”untie the knot” eller ord som ”path/hurdles/doubt/unknown”. Orsaken till att jag gör detta är för att binda ihop allting så att alla sångerna blir till ett verk och kommer ”full-circle”. Jag har också haft många olika förslag på meningar och jag är så tacksam för att jag skriver med bläckpenna, eftersom jag då faktiskt inte kan ta bort dom. Jag kan rita över dom, men det blir ju inte lika fint och strukturellt, och är det något jag behöver mer av så är det struktur! Då blir det bara bättre å stryka lätt över dom så att jag fortfarande vet vad som brukade stå bakom. Jag kanske kommer vilja

använda exakt den meningen sen, men om jag tar helt bort den så kommer jag inte kunna komma ihåg den. Bättre minne behöver jag också. Jag började skriva vidare efter att jag var klar med andra A-B – del och kom in på bridgen.

Ursprungligen hade jag en helt annan idé till hur bridgen skulle vara, men den idén ändrades till en flödande uppbyggnad till klimax. Jag bara började skriva den och märkte att jag kunde ta den vidare och vidare. Jag hade egentligen bara tänkt ha dom första fyra meningarna och sen gå vidare på nånting annat både melodiskt och textligt, men jag blev så förtjust i den här versionen så jag behåller nog den. Den delen måste dock redigeras i Logic för att bli som jag nu vill ha den, men det fixar jag imorgon. När jag kom till sista vändan efter bridgen upptäckte jag att det kommer bli ett lite öppet slut med plats till lite improvisation, något jag tycker kan vara skönt efter att ha spottat text. Det är hellre inte så mycket mer som ska sägas

som inte redan har blivit sagt. Jag tänker att sångaren kan prova ut lite grejer när vi sen sjunger igenom den, och improvisera lite över ackorden som spelas. Jag har senare planar om att involvera en kör som kan sjunga lite ”oo/aa” under melodin och några linjer i slutet när sångaren improviserar. Det kan bli riktigt fint det här. Et fint slut.” – ur processloggbook

(Ljudfil 4.5)

Inhale/Exhale

Solo

11

21

28

33

39

44

50

56

60

— You will tear down those hur - dles and break your way through if you just in - make out

Från bilaga 4.3

"Jag har idag uppdaterat sången i Logic så att bridgen passar till texten jag skrev. Jag lade så på en melodi med en "preset" i Logic som heter

"Female Chamber Choir" så att sångaren kan bära hur melodin går. Jag exporterade sen hela sången som en midi-fil och öppnade den filen i Sibelius så att jag får se sången i noter. Jag gjorde också detta för att kunna skriva in texten under noterna, något jag inte kan göra i Logic. Jag printade sen ut noterna och gav dom till Johanna så att hon kan få titta på dom tills vi ses nästa vecka. Jag exporterade också ljudfilen från Logic och skickade den till Johanna så att hon kan få bära hur den ungefär ska låta. Nu är noterna bara en statisk mall, så jag har också sagt till Johanna att hon inte behöver följa dom exakta notvärden, men hellre följa dom lite lätt och lägga till en personlig rytm till den. Så nu väntar jag bara på nästa vecka när vi ska ses och sjunga igenom." – ur processloggbook

(Ljudfil 4.6-4.7)

"Jag och Johanna träffades idag för att prata lite om sången och försöka sjunga igenom lite. Hon hade kollat lite på den, men inte tillräckligt mycket till att kunna sjunga den helt själv, så jag hjälpte till med å sjunga tillsammans med henne. Vi pratade om hur jag ville ha den, och jag sa att jag vill att den ska ha en lätt känsla över sig i början, som ett lugn som kommer över en, men att den i bridgen eller C-delen skulle bli lite mer intensiv. Detta för att jag vill att det först ska komma fram som om hon sjunger den till någon annan, men att det sen är hennes inre frustration och ångest som kommer fram och vi upptäcker att hon försöker lugna ner sig själv vid att sjunga den. För att det skulle kunna bli så sade Johanna att bridgen måste sänkas lite, eftersom den ligger i "lite hög tessitura" och det inte går att få tag i den kärnan jag skulle önska. Förutom det tyckte hon att den första sidan ligger riktigt bra i hennes röstläge. Slutdelen efter bridgen blev sådär, men det är troligen för att hon inte riktigt kan sången och eftersom den modulerar så mycket som den gör med konstiga ackord är den svår att läsa "a vista". Texten tyckte hon var väldigt fin och hon kunde känna den känslan jag vill få fram, nämligen den här inre frustrationen och yttre lättmaden. Jag ändrade den delen i sången som vi pratade om så att den förmodligen ligger i ett bättre läge, men vi får nästan bara testa igen för att se om det verkligen ligger bra för henne (se bilaga 4.4)." – ur processloggbook

2.5 JOSEFIN

2.7.1 Info och metod

24.11.18

På mitt CV har jag skrivit C#3 - E6 😊 får väl lita på det 😊

Metoden för Josefin Siléns sång är att skriva en monolog som sen ska bli en sång. Monologen kommer handla om hur hårt arbete och uthållighet lönar sig alltid till slut. Hur man kan ha startat helt från botten och kommit sig upp här i världen på grund av sitt hårda arbete och sin förmåga att vägra ge upp. Inspirationen till detta är hur hårt Josefin verkligen jobbar för att nå sina mål. Jag kände därför att jag ville skriva en sång som hyllar hennes uthållighet och bestämdhet. Efter monologen är klar ska jag skriva text och musik samtidigt, med fokus på musik först (jämfört med Oskars sång där jag började med texten lite innan)

2.5.2 Process – arbete och reflektion

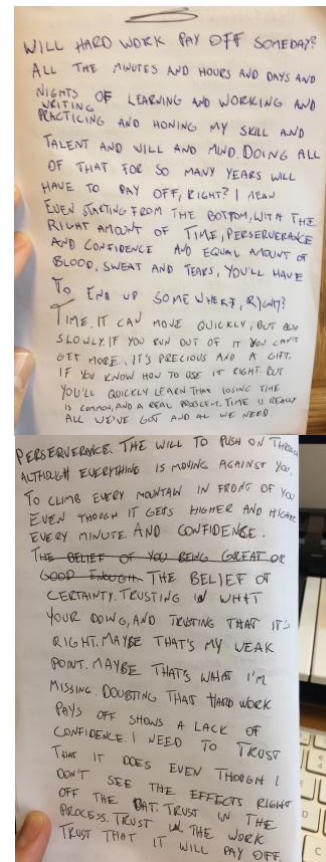
02.02.19

"Jag har nu skrivit karaktären "Josefins" monolog. I monologen ville jag få fram en fråga som sen efter lite eftertanke skulle få ett svar. Monologen blev skriven ner i en anteckningsbok, men jag skriver den här också för enkelhetens skull:

Will hard work pay off someday?

All the minutes and hours and days and nights of learning and working and writing and honing my skill and talent and will and mind. Doing all of that for so many years will have to pay off, right? I mean even starting from the bottom, with the right amount of time, perseverance and confidence and an equal amount of blood, sweat and tears, you'll have to end up somewhere right? Time. It can move quickly, but also slowly. If you run out of it you can't get more. It's precious and a gift, if you know how to use it right. But you'll quickly learn that losing time is common, and a real problem. Time is really all we've got and all we need. Perseverance. The will to push on through although everything is moving against you. To climb every mountain in front of you even though it gets higher and higher every minute. And confidence. The belief of certainty. Trusting in what you're doing and trusting that it's right. Maybe that's my weak point (spot). Maybe that's what I'm missing. Doubting (or even questioning) that hard work pays off shows a lack of confidence. I need to trust that it does (pay off) even though I don't (can't) see the effects (of it) right off the bat. Trust in the process. Trust in the work.

Trust that it will pay off.

Själva monologen lägger jag inte så mycket värdering ner i, eftersom den bara är ett verktyg till att hitta kärnan i sången. Jag valde titeln "Will hard work pay off?" och sen bara skrev ner lite tankar kring den titeln, precis som Brown pratar om. Den är bara till för att jag ska ha något att gå utifrån. Jag kommer nu hitta en början på musiken och försöka få med känslan från monologen in i den." – ur processloggbook

03.02.19

(Ljudfil 5.1)

"Jag testade fram lita olika ackordprogressioner och kom fram till en början av sången. Jag har valt att skriva den i E-moll på grundlag av dom uppgifterna hon gett mig, med E som högsta ton. Orsaken till att jag vill skriva den i moll är för att det känns som om det hon frågar kommer från en bunden desperation som hon inte vill erkänna. Just i ögonblicket är det jobbigt, och det är därför hon ens tar upp frågan, för hon måste komma sig upp på sina ben igen och lita på att hårt arbete lönar sig. Det som är på ljudfilen är en preliminär första A-B-del som sen förmodligen kommer repeteras. Jag är öppen för ändringar om texten tar sången en annan riktning." – ur processloggbook

04.02.19

(Ljudfil 5.2)

I've been trying and trying
Working hard every day and night
Every moment I'm writing
Not giving up without a fight

Every piece of this puzzle
Took a lot of time to obtain
It's been a hell of a struggle
I pray it wasn't all in vain

I've done everything I can
And i still don't understand
How come I am still right here
After blood and sweat and tears

All the minutes and hours. Every day and night
I've been working hard to get it right
Even though it sometimes has been tough
I pray that hard work will pay off.

(The puzzle has no end, you fill it out it grows)
It takes a lot more than talent, it takes skill
And a whole lot of guts and nerve and will
And though this path of mine can be so rough
I hope that hard work will pay off.
Will it pay off?

"Idag har jag skrivit text till A-B-delen som jag skrev musiken till igår. Jag upptäckte att min förtvivlan över att inte komma på någon text hjälpte mig att skriva just detta, men sången ska ju handla om hur hårt arbete lönar sig så den förtvivlan gynnar ju sången. Jag har tagit med så mycket från monologen som jag bara har möjlighet till utan att det låter upprepande eller för mycket, och kommer försöka få mer lite mer av den här "confidence" delen av monologen i C-delen av sången. Detta för att C-delen eller bridgen är ett bra tillfälle för karaktären att inse och upptäcka vad som krävs för att lita på att det lönar sig, nämligen förtroende. Jag upptäckte också att om texten jag har skrivit ska fungera så måste jag ändra lite på musiken. Jag hittade en ändring medan jag skrev texten där jag spelar några andra ackord än det som jag ursprungligen spelade i första ljudfilen (hörs i ljudfil 5.2)" – ur processloggbook

09.02.19

"Jag har nu skrivit vidare på Josefins sin sång, och kommit fram till en ungefär ram till sången musikalisk. Jag repeterar A-B-delen, men tänkte att jag inte ville att den andra A-B delen skulle vara lika lång som den första, så jag droppade bryggan och halverade versen. Efter versen går den över på refrängen igen, var jag upptäckte att den har samma ackordprogression som versen i min egen sång "The Puzzle". Jag tänkte då det skulle vara kul å spela samma lilla tema i pianot fast med en annan rytm för att hinta till just den andra sången med samma tema. Vidare går sången in i sticket, C-delen, som har en annan ackordprogression som kommer rätt så ofta, för att skapa känslan av att det hela hänger samman. Slutar sången med en lugn vers som bygger sig upp till en höjd refräng, en bel ton upp. Jag kommer nu skriva klart texten." – ur processloggbook

10.02.19

I have climbed every mountain/ I will climb every mountain
With the will to push on through
Though it kept getting higher/ If it keeps getting higher
I hope that on top there will be an outstanding view/
That means that on top there must be an outstanding view

All the minutes and hours. Every day and night
I've been working hard to get it right
Even though it sometimes has been tough
I pray that hard work will pay off.

It takes a lot more than talent, it takes skill (The puzzle has no end, you fill it out it grows)
And a whole lot of guts and nerve and will
And though this path of mine can be so rough
I pray that hard work will pay off.
Will it pay off?

"Jag kom på en andra vers idag. Jag kunde inte bestämma mig om jag ville ha förtid eller nutid på vissa av meningarna, så jag behöll båda alternativ och väljer bort en när jag kommer fram till vilken jag gillar bäst och vilken som passar bäst i förhållandet till kontexten av sången. Men jag

fick i alla fall med mig lite från monologen, vilket är kul! Versen har samma melodi som första vers, med lite ändringar i slutet och är följd av en till refräng med et ändrat ord bara ("hope" blir "pray"), och med det är den andra A-B-delen klar. Sticket nästa!" ur processloggbook

12.02.19

(Ljudfil 5.3)

"Idag har jag skrivit klart texten till karaktären "Josefin", och därmed är hela sången klar egentligen! Jag kollade på monologen som jag har skrivit och försökte tänka fram hur jag kunde få in "confidence". Då kände jag att karaktären "Josefin" behövde erkänna först att hon inte riktigt är säker på att det hårda arbetet kommer löna sig, och därmed inse att hon saknar och har tappat självförtroendet. Här har jag också fått in en hel del av det jag har skrivit i monologen, det hela med "doubting", "belief", "certainty" har kommit med och med flera. Jag har också tagit med en referens till sången "The Puzzle". En sång linje som följer samma ackordprogression i den sången som i den här, nämligen "black and disappear", vilket jag tyckte passade väldigt fint in i allt. I sista eller tredje versen har hon fattat och fått insikten om att

I must confess I am scared that it won't
I have doubt in my mind that just keeps saying "Don't"
I've spent all this time, I've endured and I've persevered.
There's something missing (gasp) / But if I'm doubting it / With all this questioning
My confidence must have gone black and disappeared
I have to believe and be certain and trust in the work
And that it will soon pay off.

I will stop with the questions / I will trust in the process
I will trust in this path of mine / Even though I might not see
I had the time and the perseverance
But confidence was the key

All the minutes and hours. Every day and night
I've been working hard to get it right
Even though it sometimes might seem tough
I trust that hard work will pay off.

It takes a lot more than talent, it takes skill (The puzzle has no end, you fill it, it expands/out it grows)
And a whole lot of guts and nerve and will (The storm gets bigger, but with confidence I stand)
And though this path of mine might seem so rough
I trust that hard work will pay off.

självförtroendet var det som saknades. Refrängen kommer sedan med lite ändrat text för att spegla en ändring i karaktären. "has been/can be" har byttats ut med "might seem" eftersom hon inte längre tycker att det är "tough/rough" för att hon vet och litar på att det leder till nånting bättre. "Pray" har också bytts ut med "trust" eftersom hon nu litar på sitt hårda arbete och tror på att det kommer löna sig. Jag provade fram lite melodier och kom fram till en jag tror skulle kunna passa hennes röstläge och sångens progression. Jag kom också fram till att jag vill halvera den första refrängen, så att vi får en ny hälft andra gången vi hör den och inte blir uttråkat av repetitionen. Jag kommer nu skriva sången in i Sibelius så att Josefin kan få noterna på den och kolla hur den är." – ur processloggbook

20.02.19

(Ljudfil 5.4)

"Jag har nu skrivit in ackorden, melodin och texten i Sibelius. Som jag har skrivit i många av dom andra är noterna jag skriver som en ram till vad vokalisterna skall göra, men att den kan röra sig fritt inför den ramen. Sångerna är ju mycket pop-baserade, och det är svårt tycker jag att rytmisera pop helt exakt. Så jag skriver in så som jag tänker den ska vara ungefärligt. Jag ser alltid fram emot att spela sångerna med vokalisterna som ska sjunga den, så jag kan höra hans frihet i rytmerna, vilket låter mycket bättre än den statiska inspelningen från Sibelius. Helt i slutet av sången lade jag till ett litet slut som jag tyckte kunde bli fint. At temat från refrängen fortsätter med lite improviserande över det och att det sen slutar med lite fina ackord. Jag skickade PDF-filen (se bilaga 5.1) och ljudfilen från Sibelius till Josefin så att hon kan få titta lite på den! Vi kommer tyvärr inte kunna träffas än för att prata och sjunga låten tillsammans, men hon kommer skriva några tankar till mig så snart hon har kollat över den!" – ur processloggbook

Början och slutet från bilaga 5.1

”Josefin har skrivit tillbaka och sagt att om jag vill ha ett pop/contemporary sound på sången, så sitter den helt bra i röstläge. Det ända är att den ibland ligger i hennes mellanregister, där man byter röstkvalité. Hennes mellanregister visar sig vara där stora delar av refrängen ligger. Hon fortsätter med att säga att det som blir bekvämt för henne blir att lägga upp den i en huvudmix, eftersom hon lätt tar för mycket massa med sig i bröstmix, som är den kvalitén jag skulle vilja ha i refrängen. Hon säger dock att det går, och att hon bara måste jobba med dom ställena. Jag skulle nog vilja byta lite om på den så att den ligger bekvämt för henne, men vet inte riktigt hur jag skulle vilja göra innan vi träffar varandra och sjunger genom tillsammans. Jag kommer få en bättre bild av vad som skulle kunna funka bättre när jag hör hennes röst. Sen när vi pratar om hon kan känna sig igen i sångtexten, vilket hon säger ”Ja, absolut” till. Hon säger dock också att hon inte riktigt identifierar sig som en som kämpar och själv upplever att en jobbar hårt, att det kommer från någon form av driv, ambition och lust att utvecklas. Till det tänker jag att jag inte har försökt skapa en verklig händelse/situation som har hänt i hennes liv, men hellre en fiktiv händelse/situation som skulle kunna hända flera av oss i framtiden. Den här sången är skriven utifrån att en person som jag uppfattar jobbar hårt fastnar och inte kommer vidare fast det hårda arbetet fortsätter. Den här personen börjar då ifrågasätta sitt hårda arbete och upptäcker sen att det visar en brist på självförtroendet, något som behövs ska man lita på sitt hårda arbete. Sen märker jag att några av sångerna har fått en liten smak av mina egna känslor i det hela, något som jag inte vet hur jag kan undgå eftersom det ändå är jag som skriver sångerna. Jag hoppas jag och Josefin kan ses snart och prata lite närmre och sjunga lite genom den, det skulle hjälpa mig att ändra den på bästa sätt.” – ur processloggbook

2.6 ELSA

2.6.1 Info och metod

Anteckningar till Thomas

Röstläge: Mezzosopran

Register: Eb3 - C6

Belttoner brukar ligga från A4-F5 - så min bröströst går från Eb3 - F5 (som max).

Passagio ligger runt B/Bb4-C/C#5 och mixar jag så börjar mer huvudklang typ där, men kan börja min huvudklang från typ E4 om jag vill.

Rent generellt trivs jag bäst i "afro"-facket, alltså typ pop/soul/rock och jazz. Inte klassiskt. ♦ Jag gör mig oftast bäst i låtar där jag hinner ta min tid och "segla" på tonerna, lite lugnare tempo.

Här under har jag försökt dela in mig själv i fack.

1.

En sida av mig är popig musikal i relativt lugnt tempo, tid att "segla" på toner. Disneyprinsessigt. Typ Alan Menken. Mixröst och belt. Tänker typ God help the outcasts eller Home (Beauty n the beast). <<— Just dessa låtar ligger fett bra i mitt register btw.

Och typ Journey to the past.

The light in the piazza.

Ave Maria Paien. (Notre Dame De Paris)

Lägger in I miss the mountains här också.

Och Not a day goes by.

2.a

Den andra sidan är större och beltigare och kanske lite mer showig. Antingen goldenagejazzigt. Typ "On a clear day you can see forever", "Some people", "Lost and Found" (City of angels), "All that jazz", "Roxie", "Don't rain on my parade", "I can cook too", "The life of the party".

Eller...

2.b

Större och beltigare men Souligt och rockigt, typ "Donkey pot pie" (Shrek), "Dead girl walking", Let me come home (The wedding singer), History of wrong guys.

Pussen o kramen ❤️

Metoden för Elsa Fryklunds sång är att skriva text först för att sen se vad texten som jag har skrivit gör med skrivandet av musiken. Elsa har också skickat mig en monolog hon har skrivit som jag väljer att gå utifrån, vilket gör det till ett ännu större undersökande i det att jag försöker skriva en sångtext utifrån nåt som redan är skrivit.

2.6.2 Process – arbete och reflektion

19.06.18

19 June 2018 at 23:25

Elsa sång

This piece is wrong
How did it end up here/Why is it here
This piece does not belong
(Maybe it fits elsewhere)
Try to make it work
Try to make it fit
Doesn't seem like it will
How do I go through with this

First things first, figure out whats wrong
Why is it even here if it does not belong
Why can't I go on, is there something wrong with me
Is it something I've done, is it someone I've become
Could it be something someone a long time ago did to me.

"Just nu sitter jag och försöker skriva den första sången till mitt konstnärliga arbete. Jag har bestämt mig för att börja med sången jag skriver för karaktären "Elsa". Elsa har även gett mig en idé på vad texten kan handla om i form av en monolog som heter "The Promise", som hon skrev för ett tidigare skolprojekt. Just nu tänker jag inte så mycket på röstläge och tonart till sången eftersom det är bara text jag skriver just nu. Texten eller monologen som

I said I wouldn't, and I haven't.
I made a commitment and I've kept it a secret.
But there's something inside me that says.
I should tell someone else or I'll just end up in the same place.

I've tried to before, but i couldn't.
Tried to find the right words, but they wouldn't come out.
All I could say was Karen.
Karen.
Can't seem to get it right.
Karen.
Karen.
It keeps me from sleeping at night.
Frightened to admit although it was such a long time ago.
How do I do it?

At the time I was helpless, unaware and confused
You took that to your advantage and left me behind used
And afraid of the promise I made

hon skrev handlar om en karaktär som sitter på nånting skört som hon måste snacka om med någon för att det ska bli bättre. Hon har en hemlighet som hon har hållit i flera år nu, och det stör för hennes pusselspel. Det är en bit som fins där som egentligen inte passar och som är helt fel för just det pusselspelet, det är därför hon måste våga komma över barriären och våga prata om det med någon för att komma sig vidare, annars kommer hon aldrig bli klar med pusslet. Så det är bara hon som vet och hon bär på det här och det tynger henne och håller henne på en plats, fast hon inte är

medveten om det hela tiden. Hon tror hon har klarat komma över det och dölja det för sig själv, men för att komma vidare måste hon prata med nån om det.” – ur processloggbook

15.02.19

”Jag har nu efter mycket inkubation skrivit vidare på denna sång. Eller jag har egentligen vald att skriva om den och börja om, men hämta inspiration från det jag har skrivit innan. Jag har också vald att gå bort ifrån vad låten handlar om, för jag vill inte välja något som är för specifikt. Jag vill hellre göra låten mer tvetydig, men att Elsa fortfarande

kan känna sig igen i den. Så jag har kommit på en första vers och brygga in i en början på en refräng som jag tror bara ska vara den ena meningen nu första gången. Så jag har alltså skrivit första A-B-delen av denna sång. Karaktären ”Elsa” är fast i en situation som hon inte vet hur hon kom in i, men som hon måste hitta ett sätt att komma sig ut ifrån. En situation som många av dom här sångerna kan relateras till. Det är ju dock lite grejen med pusselspel, man fastnar ofta.” – ur processloggbook

Something just doesn't seem right
It keeps me from sleeping at night
This feeling of something(/or fear) I can't quite shake
I'm trapped in a state of endless wake and

Nothing seems to help it or make it disappear
Everything is foggy, nothing is clear
Thoughts are just a mess, causing confusion and disarray.

Somehow I'll find a way out / figure it out

17.02.19

This piece does not belong
This piece is clearly wrong
How did it get here, how did it find its way?
It's stuck and it's still/steady, while I'm being led astray and

No one seems to notice, no one seems to see
the piece of the puzzle obstructing (inside of) me.
It's more than just a burnout.
It feels like I'm slowly
collapsing surrounded by fire and debris.

But somehow I'll find a way out / figure it out
Like a phoenix I'll rise from the ashes
There's a devil deep inside of me, controlling my anxiety
But somehow I'll find a way out / figure it out

”Idag har jag skrivit vidare på texten och gjort klart nästa A-B-del. Vad jag vill få fram här är att hon börjar ta lite mer ansvar i problemet hon befinner sig i. Hon försöker mer aktivt hitta en lösning. Hon vet inte hur eller när, men på något sätt ska hon hitta lösningen och komma sig ur denna situationen. Nu får refrängen lite mer kött på benen. Det hela handlar om att bygga upp sången med rätt fart och progression när

det gäller dom olika delarna. "Phoenix" och "devil" refererar till att det känns som hon har hamnat någonstans man inte kommer ur (Helvetet) och när hon vet vad hon måste göra så kommer hon återskapas och flyga ur askan som en Fenix. Efter denna refrängen tänker jag att sången ska gå in i sticket." – ur processloggbook.

18.02.19

"Jag har idag skrivit klart texten till karaktären "Elsa" sin sång. Sticket känns bra och det känns kul å kunna använda vissa meningar som man kom på för så länge sen, att dom fortfarande kan fungera fast man har vald ta sången en annan riktning än vad det ursprungligen menad att ta. Jag känner att sticket ofta är där personen inser vad hen måste göra och det är ju i alla fall typiskt med alla dom här sångerna. Refrängen sen efter sticket blir mer lugn och inkännande inför det slutet som komma ska. Jag ändrar lite texten i dom sista refrängen nu eftersom det är nya tankar än i början. Det hela handlar om att öppna upp sig och våga prata ut. Nu när jag är färdig med texten ska jag börja skriva musiken med hjälp av piano." – ur processloggbook

```
Is it something I've done or someone I've become.  
Could it be something that someone else could have done  
long ago. But how would I know...  
  
At the time I was helpless, unaware and confused  
You took that to your advantage and you made me feel used. (left me behind used)  
And afraid of the promise I made  
  
But maybe I have to speak out  
It just might be the way to approach/attack/solve this  
There's a black cloud hanging over me, that/it weakens my mentality/identity/morality/  
I can't keep on worrying clouded by doubt.  
  
Somehow I'll finally speak out  
I'm done with the way you control me  
Like a fucking phoenix I will rise, and fly among the clearest skies  
I'll finally speak out
```

19.02.19

(Ljudfil 6.1)

"Idag har jag börjat på och skrivit klart musiken till karaktären "Elsa" sin sång. Jag märker att när man har en klar text blir det lättare att hitta känslan man vill ha i musiken och därmed lättare att hitta ackord och ackordprogressioner till dom olika delarna. Melodin är inte satt i sten, men jag kommer nog använda stora delar av det som hörs på ljudfilen, eftersom det är det som känns bra. Som det måste göra! Så det att skriva musiken till denna sång var egentligen inte så svårt. Jag har valt att skriva den i moll eftersom jag vill att den ska ha en seriös och lite reflekterande känsla över den. Jag vill också att den ska ha en gospelballad känsla över den så därför valde jag att den skulle gå i 6/8 takt med inte för högt tempo eftersom jag vill att hon ska hinna tänka över vad hon sjunger när hon sjunger. Melodin till sången har jag i huvudet och det nästa jag ska göra är att skriva noterna för att få en tydlig melodi och för att skicka noterna till Elsa" – ur processloggbook

Från bilaga 6.1

The Promise / A way out
Thomas Wesley Head

(Ljudfil 6.2)

”Nu har jag använt Sibelius för att skriva noter till sången. Jag märkte att det finns en del i texten som inte passar med det musikaliska, så jag valde att ta bort det. Texten hade ändå ingen stor funktion för hela sångens berättelse. Jag hittade en konkret melodi som funkar bra harmoniskt och som jag tror kommer passa Elsas röst mycket väl. Själva slutet på sången vet jag inte än om jag är riktigt nöjd med, det känns så brått. Om jag kommer på et bättre slut sen så ändrar jag det! Nu har jag exporterat noterna i PDF form (se bilaga 6.1) och en ljudfil från noterna som jag tänker skicka till Elsa så att hon kan få kika och lyssna lite på den innan vi ses.” – ur processloggbook

23.02.19

(Ljudfil 6.3)

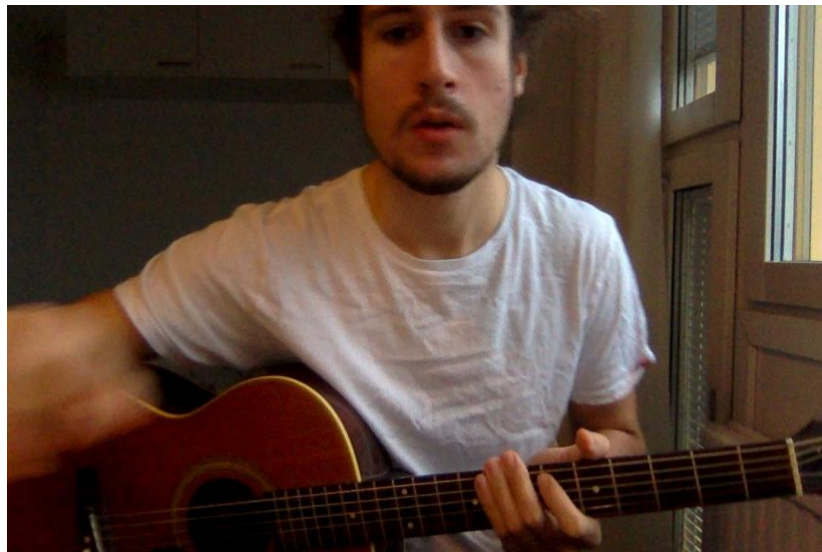
”Idag sågs jag och Elsa för att prata om och sjunga igenom sången. När det gäller röstläge ligger den jättebra. I början tycker hon den känns som en ”speech” (Estill-teknik). Det är skönt för henne och man kan ”gossas” i det i bröstrost. Hon säger att hon får tankar om hur hon skulle göra den också bara vid att titta på noterna, alltså hon kan se var sången ska ta vägen. Det tycker jag är spännande och intressant, hur bara noter kan på något sätt få fram en känsla av en sång. När jag frågade om det fanns någon igenkänningsfaktor sa hon att det gör det absolut. Texten innehåller essensen av ”smärta/såren” och ”ilska”. Det är en annan situation än det monologen var, men fortfarande något som hon kan känna sig igen i. Vi spelade sen igenom sången och vi testade att göra olika dynamiker och känslor. Det är så kul när man har suttit länge själv och försökt visualisera hur det kommer låta och sen får höra det. Jag blir så upprymd. Om det är något jag vill ändra är det tonerna på ”I am done with the way you control me” och kanske slutet, men jag har än inte kommit på något bättre att ersätta slutet med.” – ur processloggbook

2.7 NILS

2.7.1 Info och metod

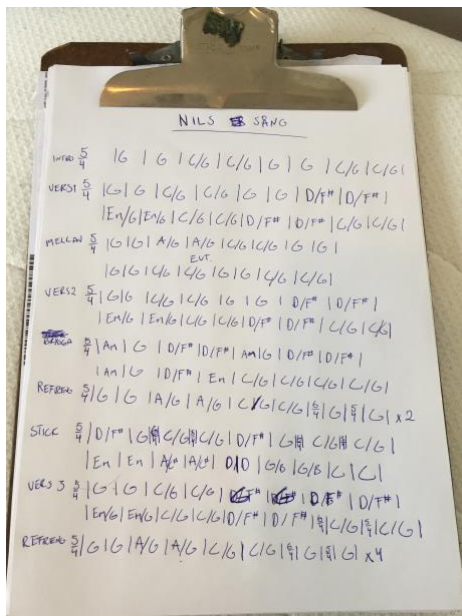
Metoden för Nils Reinholtz sång är att skriva musiken först med en gitarr och ett ackordschema. När jag så är klar med formen på musiken och hur den ska gå ackordmässigt så skriver jag en text som förhoppningsvis kommer passa till känslan av musiken!

2.7.2 Process – arbete och reflektion

11.02.19

(Ljudfil 7.1)

"Idag har jag suttit mig ner och bestämt en form och hur jag vill att sången ska vara musikaliskt. Jag har hittat ackord och olika progressioner av dom som jag har satt ihop till en sång. Jag skrev ner formen och ackorden på ett ackordschema. Sången har en A-A-B-C-A-B form vilket jag inte skulle vilja kalla en ovanlig form, men inte lika vanlig som A-B-A-B-C-B. Det finns egentligen ingen specifik orsak till varför jag valde just denna form, det bara blev så. Det var så jag tyckte den lät bäst i mina öron. Känslan jag vill ha i denna är en drivande känsla. Jag blev inspirerad av Nils sin stora intresse i motorcyklar och fick tanken av att köra fritt i fria landskap och utan tak över huvudet. Helt utan begränsningar och att man kör där vägen tar en. Som i en western-film där man rider hästar i fria landskap!" – ur processloggbook

”Nu har jag börjat på texten av sången. Jag försöker fånga essensen av en person som inte riktigt vill följa alla normer och göra som alla andra gör, utom någon som tar sin egen väg och som hittar den vägen på sin resa. Någon som vill hamna dit vägen tar en och som tror att det är så det ska vara. Någon som har levt med begränsningar tills nu och som bara vill vara fri och leva utan något som håller honom tillbaka. Det är denna känslan jag vill fånga och få fram med denna sång. Tills nu känns det bra med den texten jag har, men jag märker några ställen där jag inte riktigt vet hur jag skulle vilja göra rytmiskt. Jag testar lite fram och tillbaka och kommer säkert komma fram till något till slut. Jag fortsätter skriva text till resten av sången.” – ur processloggbook

Ever since I was a little boy I've always longed for more
To chase down every rainbow, to travel and explore.
I was told I could do anything, but little did I know
that dreams like these get harder when you grow

Growing up I started seeing limitations all around,
and far too many past ambitions in the lost and found.
I had friends who played it safe who went and got some grand degree
And they keep asking what's to become of me?

Even though I've tried to tell them
I don't think they understand.
Cause for them; to have a future
You have to have a plan.
But I'd rather live a life with no restraints
But I'd rather choose a path to the unknown
And just see where I land

I wanna ride
I wanna ride
Wanna feel the breeze
With (freedom) at my side
I wanna ride
I wanna ride
I don't know where, / I've got no map
But/So chance will be my guide

(Ljudfil 7.2)

Yet still they try to tell me such a life can not be led.
It seems like they don't want to listen to the things I say / I've said.
I am tired of all these expectations filling up my head
I have to go my own way. / Just let me be me instead

All I want is to be able to roam free without restraints,
go where the road will take me, no limits, no complaints.
It's a puzzle, trying to figure out this life we hold so dear.
So my goal is to LIVE this life my way while I'm still here.

I wanna ride
I wanna ride
Wanna feel the breeze
With (freedom) at my side
I wanna ride
I wanna ride
I don't know where
But chance will be my guide

I'm gonna ride
I'm gonna ride
Gonna feel the breeze
With freedom at my side
I'm gonna ride
I'm gonna ride
This road will take me to the open wide.

”Jag har nu skrivit klart texten till sången så att det passar det musikaliska! Det är några ställen där jag har behövt ändra lite ackord och kortat ner vissa takter, men förutom det är formen den samma som den ursprungligen var! Den här sången märker jag har kanske inte lika mycket av en dramatisk kurva genom hela. Det är redan bestämt när sången börjar att han vill inte leva sitt liv som alla andra gör, utan att han vill göra det på sitt sätt. Om jag letar efter en dramatisk kurva så hittar jag dock det att det i början är en önskan och att det sen i slutet blir en levande aktion. I början så ”vill” han göra det, men i slutet så ”ska” han göra det. När jag skrev denna text försökte

jag aktivt inte hamna i min ”perfektionist” personlighet. Jag kan ofta vägra skriva saker bara för att jag inte själv tycker det håller måttet, men nu försökte jag bara skriva ända, och det blev ju inte så illa faktiskt! Jag är rätt nöjd med denna texten, den är kort och enkel att fatta. Jag tänker att det jag gör nu efter är att jag skriver in melodin i Sibelius med ackordsymboler över, för det att försöka skriva in en rytmiserad gitarr i Sibelius blir så konstigt.” – ur processloggbook

(Ljudfil 7.3)

”Jag har nu skrivit melodin och ackorden in i Sibelius. Melodin blev ganska lik så jag sjöng den i förra ljudfilen, med några ändringar. Det finns ställen i alla fall i dom sista refrängen där det finns rum för improvisation och därför skrev jag bara melodin så som den är i alla andra refräng, så får sångaren själv bestämma hur han vill göra den till sin egen. Det att komponera med gitarr blev ganska annorlunda än att göra det med piano. Jag kan till exempelvis inte lika många ackord på gitarr än det jag kan på piano, så det begränsar det en hel del, men i vissa fall är begränsningar bara bra! Det gör jobbet mer effektivt eftersom det är mindre att välja mellan. Så den här sången blev kanske lite enkel, men det enkla är ofta det bästa! Jag skickar PDF-filen, ljudfilen från Sibelius och röstmemon från innan till Nils så att han kan få höra den, så att vi kanske kan försöka spela igenom den och prata om den i den nära framtid.” – ur processloggbook

Från bilaga 7.1

Ride

Thomas Wesley Brasel

G C/G G

Ev-er since I was a lit-tle boy I've

7 C/G G D/F#

al-ways longed for more. To chase down ev-ery rain-bow, to tra-vel and ex-

12 Em C/G

plete. I was told I could do an-y thing, but lit-tle did I know. That

17 D/F# C/G G A/G

dreams like these get har-der when you grow.

24 C/G G C/G

Grow-ing up I star-ted see-ing lim-i-tat-ions all a-

30 G D/F#

round. And far too man-y just am-bi-tions in the lost and found. I have

35 Em C/G D/F#

friends who played it safe and went and got some grand deg-ree. And they just ask, whats

40 C/G Am G

to be-come of me? Ev-en-though I've tried to tell them I don't

45 D/F# Am G D/F#

think they un-der-stand. 'Cause for them, to have a fu-ture you have to have a

50 Am G Em D

plan. But I'd ra-ther choose a path to the un-known and just see where I

2.8 FRIDA

2.8.1 Info och metod

02.07.18

Röstomfang: belt til typ c 2 , sterk mix/mixbelt fra h 1-e/f 2, klassisk klang til a 2, noen ganger bess

Favoritlåt att sjunga: Live out loud fra A little princess, likte også godt å syngje Allt om mig i Blanche prosjektet

Stil: hmmm er egentlig åpen for det meste, men er kanskje gira på å syngje en ballade ish (litt up-tempo), likte godt stilen du hadde på The puzzle

Metoden for Frida Hansens sång vet jag inte  n.

[Kompletterad] Metoden for Frida Hansens sång blir så att jag skriver texten helt klar först och sen musikken på et piano. Jag kommer sen skriva in sången i Logic Pro X så att man kan få en ljudfil och noter därifrån.

2.8.2 Process – arbete och refleksjon

13.02.19

”Idag har jag kommit på en ide og lite text till karaktären ”Frida” sin s ng. Sången ska beta ”Overthinking it” og handlar helt enkelt om att  vert nka, att det ofta kan bli ett hinder till när man ska l sa saker. Dette  r något som jag oppfatter att Frida g r ibland. Man tänker ut alla dom värsta scenarierna og till slut kan man bara inte göra et beslut. Så den här sången vill jag att ska börja med att hon inte klarar ta ett beslut og att hon i slutet äntligen klarar det efter att ha  vert nket dom positive scenarierna! Så det h r är texten jag har tills nu. Hon introducerar med att s ge att hon har många stora dilleman for tiden og att hon inte vet vilken väg hon ska ta. Sen vill jag att det här ska vara en säng med mycket og snabb text for att spegla hennes tanker som bara g r helt ur kontroll.” – ur processloggbook

Lately I've been facing great
decisions between yes and no
And knowing just what way to go,
like right or left(?) I just don't know
The difference between being wrong
or thinking that I'm right where I belong
Although I might not be (that) strong
enough to fight against my

Fear of choosing
Fear of losing the comfort of being between a definitive/definite choice
If I place this piece right here I

Might just end up ruining the whole entire puzzle
Making everything I've worked for into no more than a rubble

14.02.19

Might just end up ruining the whole entire puzzle
Making everything I've worked for into no more than a rubble
Which means all the time and energy I put into this struggle
Will have just been all for nothing, like the bursting of a bubble /
I am where I am today 'cause I went to a lot of trouble
And I might as well start digging my own grave ___ with a shovel

I (just) don't know what to do
I must be overthinking it
I don't know. Nothing new
'Cause if I choose I must commit
and act upon my choice
If not I'm just another hypocrite.

I must be only overthinking it

"Jag har nu skrivit vidare på denna sång och kommit fram till en A-B-del med många olika nyanser, hör jag före mig i alla fall. Bryggan fortsätter och fortsätter och jag tänker mig den ska gå snabbare och snabbare för att öka pressen. Helt tills vi kommer till refrängen där hon ger upp för hon vet att hon övertänker och inte kommer komma fram till något." – ur processloggbook

16.02.19

"Nu har jag skrivit klart texten till denna sång! Efter den första A-B-delen repeterar jag samma format och känsla, bara med ny text. Den här texten är egentligen bara massa som angår samma sak som texten till den första delen, bara att det spårar mer och mer ur. I sticket kommer en tanke som får henne att ändra förhållningsätt. Bara för att förklara "Murphy's law" så refererar det till en tanke som går "Anything that can go wrong, will go wrong", vilket jag tyckte kunde passa in i just denna sång och eftersom hon har tänkt mycket negativt. Hon inser att hon bara har tänkt ut negativa scenarier, men vad händer om hon skulle tänka ut dom positiva scenarierna? Alltså att inte bara tänka "cons", men också "pros"? Då blir det plötsligen mycket

Now I know what to do
I'm simply overthinking it
Now I change my point of view
It took a lot of thought and wit,
but would it really matter if it's not a perfect fit?

I'm simply only contemplating, overthinking it

I (just) don't know what to do
I must be overthinking it
I don't know. I feel blue/ It's still true /That's still true
But I can't just give up and quit.
'Cause that would be a huge decision far too heavy to admit

I must be only overthinking it

I know that I may act as if/though I follow Murphy's Law
And think as though I've picked the shortest straw.
My thoughts they run amok and always focus on the negative
What happens if I try to change my perspective

The sudden relief having made a definitive choice
When I place this piece right here

I'll start a chain reaction from this singular decision
Which will help me to accomplish things I never could envision,
like applying for a job/school and end up nailing the audition.
Maybe winning an award for my success and great ambition,
or like finding love and marrying a sexy politician.
All because I had to make a choice and went with ___ intuition.

lättare och vi får en brygga med positiva scenarier istället för negativa och en refräng där hon äntligen vet vad hon ska göra och kommer till en insikt om att vad gör det egentligen om det blir fel? Det är inte hela världen! Nu ska jag börja på musiken, och jag har några tankar och idéer som jag vill testa ut!" – ur processloggbook

(Ljudfil 8.1)

"Efter mycket provande och många idéer har jag kommit fram till hur sången ska gå musikalisk. Jag har tyvärr inte spelat in alla mina idéer och mina försök innan det blev en hel sång, men det tog inte så lång tid hellre att komma fram till en musikalisk ram. Jag har försökt komma med olika nyanser för varje del av text i denna sång för att kunna spegla bytet mellan olika sorters tankar. Melodin som jag sjunger i denna ljudfil är nog inte helt så den kommer vara sen, detta var bara något som jag provade vid att sjunga över ackorden jag hittade. Dock kommer jag säkert behålla många av dom här melodierna, eftersom jag gillar hur det låter och tycker det är typ så den ska låta, bara inte helt. Slutet är också väldigt öppet och jag är osäker på om jag vill ha det så. Jag vill dock ha lite mer variation sista gången "I'm simply only overthinking it" sägs. Jag hittar något. Sen är det fortfarande mycket försök i ackordprogressionerna i denna ljudfil, men samtidigt har ju nu en ram som jag vill följa." – ur processloggbook

19.02.19

(Ljudfil 8.2)

"Idag har jag skrivit denna sång in i produktionsprogrammet Logic Pro X för att kunna få en ljudfil och not som jag kan skicka till Frida. Vilket visade sig bli mer jobb än jag trodde! Jag kom fram till alla dom olika ackordprogressionerna jag ville behålla och bytte ut några med någonting annat som jag testade ut på midi-keyboarden. Jag kom också fram till en melodi som vokalisterna ska följa, men samtidigt ta sig friheten att ändra den om hon vill. I alla fall i versen eftersom det bara är mycket prat-sång! Det jag upptäckte sen när jag försökte överföra midi-filen till melodin från Logic till Sibelius, för att kunna skriva texten på noterna, var att rytmerna inte blev så som jag ville ha dom. Det finns säkert ett sätt att lösa det på, men jag visste inte hur så jag sket i det och började skriva hela melodin igen in i Sibelius i stället för så att bara överföra midi-filen till ackompanjemangent in i den noten med melodin så att man kan få en ljudfil ut av det istället. Det blev helt ärligt mycket bättre. Så nu har jag skickat PDF-filen (se bilaga 8.1) och ljudfilen till Frida så att hon kan få titta lite på den innan vi ska ses för att sjunga och prata lite om den." – ur processloggbook

Från bilaga 8.1

FRIDA piano

The image shows a musical score for 'FRIDA piano'. It consists of two main parts: piano accompaniment and vocal lines. The piano part is for Steinway Grand Piano and is written in 4/4 time with a key signature of one sharp (F#). The vocal part is written for voice and includes lyrics in Swedish and English. The lyrics are: 'Lått - ly I've been fa - cing great de - ci - sions be - tween you or me, and I know - ing just what way to go like right or left? I just don't know the old fence bet - ween be - ing wrong or think - ing that I'm right where I be - long al - though I might never think - ing en - ough to fight against my Fear of'. The score is divided into systems, with the piano part on the left and the vocal part on the right. The vocal part includes measures 1, 5, 9, 13, and 17.

(Ljudfil 8.3)

"Idag träffades jag och Frida för att sjunga genom och prata om hennes sång. Jag frågade henne först hur den ligger i hennes röstläge och hon sa att den känns bra bara att hon är lite förkyld just nu. Det känns bra eftersom jag har försökt lägga den så bekvämt i hennes läge som möjligt, eftersom det är väldigt mycket text. Sen frågade jag om hon kunde känna sig igen i den, som hon sa att hon gjorde och att den var rolig och fin. Jag sade sen att jag har försökt få fram lite olika nyanser eftersom det är något som jag vet att Frida gör väldigt väl. Det att växla mellan snabba partier och lyriska partier är inte alltid riktigt lätt, men jag har hört Frida göra det innan och tror hon kommer göra det utmärkt. Vi sjöng sen igenom den och den blev verkligen exakt så som jag vill ha den. Jag vet ju inte hur den blir innan jag spelar den tillsammans med vokalisten, så det här var riktigt kul att upptäcka. Jag kan ju inte sjunga det själv så som det ska låta, eftersom det inte är skriven för mig. Jag är riktigt nöjd med den här sången, det känns som den sången som är mest "musikal" av alla dom här låtarna." – ur processloggbook

3 AVSLUTNING

Nu när jag har skrivit klart alla sju sångerna som jag hade planerat att skriva har jag kommit fram till en hel del. Jag inser dock att jag hade kunnat komma fram till detta utan att skriva så många sånger. Om jag bara hade skrivit tre hade jag nog kommit fram till samma sak, men jag var så intresserad i att skriva denna sångcykeln så därför valde jag att kombinera det med detta arbetet vilket kanske blev en aning ambitiöst. Det gick dock till slut och det har varit en lång och lärorik resa. Jag har uppfyllt syftet om att undersöka om och i sådant fall hur min kompositionsprocess ändras när jag skriver för andra personer än mig själv och här är det jag har kommit fram till.

3.1 VAD KOM JAG FRAM TILL?

Det jag kom fram till i största allmänhet är att det egentligen inte är någon stor skillnad mellan att skriva för andra och sig själv, för mig i alla fall. Det kan se annorlunda ut beroende på vem man är och hur man jobbar, men i mitt fall var det inte så mycket som skilde sig mellan dom olika processerna. Det fanns ända några aspekter som var annorlunda och jag tänker att jag nämner dem jag upptäckte.

Musikalisk tyckte jag det var intressant att skriva musiken färdigt före jag lade på någon text. Detta är något som jag inte brukar göra när jag skriver till mig själv, eftersom jag upplever att musiken och texten ska ha sin resa tillsammans. Det funkade förvånansvärt bra dock, trots jag behövde ändra lite på Johannas kompositionsexempel för att det hela skulle fungera ihop. Med Thereses kompositionsexempel fungerade det riktigt bra och jag behövde inte ändra några ackord eller delar för att det skulle bli bra tillsammans med den efterskrivna texten. Formen på Thereses kompositionsexempel var också annorlunda än så jag brukar skriva. Här försökte aktivt jag gå bort ifrån så jag brukar skriva och hellre skriva en A-A-C-B form, alltså vers-vers-bridge-refräng. Jag tyckte det funkade bra att byta form lite och det är något jag kommer ta med mig i fortsättningen, att försöka bryta vanor. Något annat som jag tyckte var intressant och som var annorlunda var det att medvetet försöka hitta en tonart som passade till den rösten och röstläge jag skrev för. Det är något som jag inte brukar tänka på själv och något som bara brukar lösa sig medan jag skriver sången, men här kan jag inte testa med någon annans röst samtidigt som jag skriver så det blev en extra grej att tänka på. Det var viktigt för mig att sången skulle passa hans röstläge, så att vårt första möte inte blev helt onödigt för att hen inte fysiskt kunde sjunga den. Självklart hade det bara varit att transponera den upp eller ner, men då hade jag behövt lära mig den på piano i den andra tonarten, vilket hade varit slösande av värdefull tid. När jag skrev tänkte jag också på personens röstkvalité och hur rösten skulle låta i den musikstilen jag skrev i. Jag försökte ju skriva i en stil som jag visste låg nära dom och som jag har hört dom sjunga innan, men min egen musikstil kom också med så jag försökte förstå mig hur det skulle låta med deras röster. Tempon, taktart och rytm var något jag tänkte på hur skulle vara när jag försökte föreställa mig röstkvalitén, och vilka som skulle passa bäst.

Textligt upplevde jag att det var flera skillnader i processerna än det var musikalisk. Det att huvudsakligen inte utgå ifrån sina egna känslor och hur en själv skulle uppleva olika situationer, men försöka utgå och uppleva ifrån någon annans perspektiv var både svårt och utmanande. Det blev som att spela en karaktär eller en roll och så försöka skriva en sång till sig själv som den rollen, vilket ju är någonting helt annat än att utgå ifrån sig själv. Situationerna som karaktärerna står framför är situationer som jag tror vi alla kan känna oss igen i till tider. Hur man upplever situationerna är olika från person till person och jag tror att det är här Sondheims citat om att "bli karaktären" blir relevant. Man måste se det med karaktärens ögon för att förstå hur hen uppfattar och upplever situationen. När vi pratar om texten är det ju ändå jag som har skrivit den, vilket jag tror man känner igen med olika formuleringar och hur meningarna och texten i sig är uppbyggd. Det tror jag inte man kan göra något åt egentligen och man borde inte prova hellre, tycker jag. Därför att det är en av dom kännetecknen som gör att just din sång låter som en av dina sånger. Något som jag tyckte var intressant att testa dock var denna "titel-teorin" som Brown pratade om. Det att försöka sätta en titel eller några ord på ögonblicket för att ha en förståelse på vad handlingen i situationen är. Det är en metod som jag inte riktigt har testat på det sättet innan och jag kände att det fungerade väldigt bra. För när jag hade titeln/orden visste jag vad sången skulle handla om och vilken väg den skulle ta. Nu hade jag ingen bok som jag skrev sånger till för så handlingen fanns egentligen inte, men jag försökte inbilla mig en situation vare sig den hänt på riktigt eller bara fiktiv och satte en titel/ord på den. Vid att göra detta fick jag en bild på hur det hade kunnat sett ut och vilka känslor som kan ha varit inblandade.

Det har varit lite samma i processerna också. Som till exempel det att jag sitter vid ett piano och spelar tills jag hittar någonting som skulle kunna fungera. Det att jag använder mig av "rhymzone.com" för att hitta rim till ord och sen komma på en mening som kan sluta med orden. Själva stilen på sångerna har också varit rätt lik så som jag brukar skriva, något som jag tror kan bero på vanor och en viss erfarenhet av komposition rent allmänt. Som tidigare nämnt var också mitt sätt att formulera mig på och meningarnas uppbyggnad som det brukar vara när jag skriver till mig själv, vilket jag vill att det ska vara. Jag upplevde också att i båda processer så behövs ett kreativt flöde för att komma in i skrivandet och att det utan ett sådant flöde nästan blir helt omöjligt att skriva. Är jag inte i ett kreativt flöde upplever jag att det jag skriver inte blir lika bra som det skulle kunna bli. Men den som väntar på något gott...

3.2 FORTSATT FORSKNING

Som fortsatt forskning vill jag fortsätta utforska och upptäcka mer om hur det är att skriva för andra och helt enkelt bli bättre till det. Jag kommer fortsätta utforska andra metoder och sätt att skriva på för att vidga mina vyer och få ett utökat perspektiv när det gäller komposition eller sångskrivning. Om jag upptäcker något som jag inte har upptäckt innan när det gäller min process kommer jag reflektera över det som jag gjort i detta arbetet. Det har hjälpt mig inse en hel del och jag tror det kommer fortsätta hjälpa.

3.3 VAD HADE JAG KUNNAT GÖRA ANNORLUNDA?

Jag har tänkt lite på hur jag hade kunnat göra det här arbetet annorlunda och på ett grundligare sätt. Det jag har kommit fram till är att jag hade kunnat skriva endast tre låtar i stället. En till mig själv för att ha något att utgå från, en sång skriven till en annan kille och en sång skriven till en tjej. Då hade jag kunnat gå djupare ner i processen till varje sång och jämfört mer noggrant. Jag skulle vilja uppmana andra som är intresserade i att undersöka sin egen kompositionsprocess att göra det på det här sättet.

3.4 SLUTORD

Det här har varit väldigt intressant och spännande att undersöka just det här. Det har utökad min kunskap om komposition och utvecklad mig som kompositör och textförfattare. Det att skriva musik har länge varit något som jag har gjort på sidan och för mig själv, men nu känner jag att jag skulle kunna göra det för andra också. Jag har fått en större glädje, motivation och inspiration till att komponera och jag tycker det är väldigt givande. Jag ämnar göra en konsert med alla färdiga sånger i maj 2019.

4 KÄLLFÖRTECKNING

WEBSIDOR, INTERNETKÄLLOR OCH STREAMAT MATERIAL

- 1 Dembin, Russell M. "Forum at 50? It's possible! Sondheim 101: A Funny Thing Happened on the Way to the Forum Archived July 14, 2014, at the Wayback Machine. sondheimreview.com, 2012
- 2 Academy of Achievement. "Maestro of Broadway – Academy of Achievement" (June 5, 2005). Hämtad 25.11.18 från <http://www.achievement.org/achiever/stephen-sondheim/#interview>
- 3 HBO Documentary Films. "Six by Sondheim" (December 9, 2013). Hämtad 25.11.18 från <https://se.hbonordic.com/movies/six-by-sondheim/1f10ced-004af360c1a/play> (min 27:05)
- 4 Lortel Archives. "Songs for a New World" (September 20, 2016). Hämtad 25.11.18 från https://web.archive.org/web/20151001204217/http://www.lortel.org/lla_archive/index.cfm?search_by=show&id=605
- 5 The Dramatists Guild of America. "A Songwriting Master Class with Jason Robert Brown" (February 22, 2013). Hämtad 03.02.19 från <https://www.youtube.com/watch?v=oXyyhKHxEzo>
- 6 Bonniers Svenska Ordbok, s.v. "sångcykel". Hämtad 22.01.19 från <https://www.synonymer.se/sv-syn/sangcykel>
- 7 Musikordboken 1985, s.v. "sångcykel". Hämtad 22.01.19 från http://musiksok.se/MUSTERM/u_sangcykel.htm

5 BILAGOR

Ljudfiler

Ljudfil 1.1 – The Puzzle	Ljudfil 4.5
Ljudfil 2.1	Ljudfil 4.6
Ljudfil 2.2	Ljudfil 4.7
Ljudfil 2.3	Ljudfil 5.1
Ljudfil 2.4	Ljudfil 5.2
Ljudfil 2.5	Ljudfil 5.3
Ljudfil 2.6	Ljudfil 5.4
Ljudfil 2.7	Ljudfil 6.1
Ljudfil 3.1	Ljudfil 6.2
Ljudfil 3.2	Ljudfil 6.3
Ljudfil 3.3	Ljudfil 7.1
Ljudfil 3.4	Ljudfil 7.2
Ljudfil 3.5	Ljudfil 7.3
Ljudfil 3.6	Ljudfil 8.1
Ljudfil 3.7	Ljudfil 8.2
Ljudfil 3.8	Ljudfil 8.3
Ljudfil 4.1	
Ljudfil 4.2	
Ljudfil 4.3	
Ljudfil 4.4	

Noter

Bilaga 2.1 – PDF från Sibelius av första utkastet av Therese sin sång.
Bilaga 2.2 – PDF från Sibelius av andra utkastet av Therese sin sång.
Bilaga 3.1 – PDF från Sibelius av första utkastet av Oskar sin sång.
Bilaga 3.2 – PDF från Sibelius av andra utkastet av Oskar sin sång.
Bilaga 4.1 – PDF från Logic Pro X av första idén till Johanna sin sång.
Bilaga 4.2 – PDF från Logic Pro X av första utkastet av Johanna sin sång.
Bilaga 4.3 – PDF från Sibelius av andra utkastet av Johanna sin sång.
Bilaga 4.4 – PDF från Sibelius av tredje utkastet av Johanna sin sång.
Bilaga 5.1 – PDF från Sibelius av första utkastet av Josefin sin sång
Bilaga 6.1 – PDF från Sibelius av första utkastet av Elsa sin sång
Bilaga 7.1 – PDF från Sibelius av första utkastet av Nils sin sång
Bilaga 8.1 – PDF från Sibelius av första utkastet av Frida sin sång

Videor

Video 1.1 – The Puzzle
Video 7.1 – Nils idé